Liberté, égalité, fraternité, Fetiyé*

BAYAN YANI

53

2016-05 6 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 7 TL.

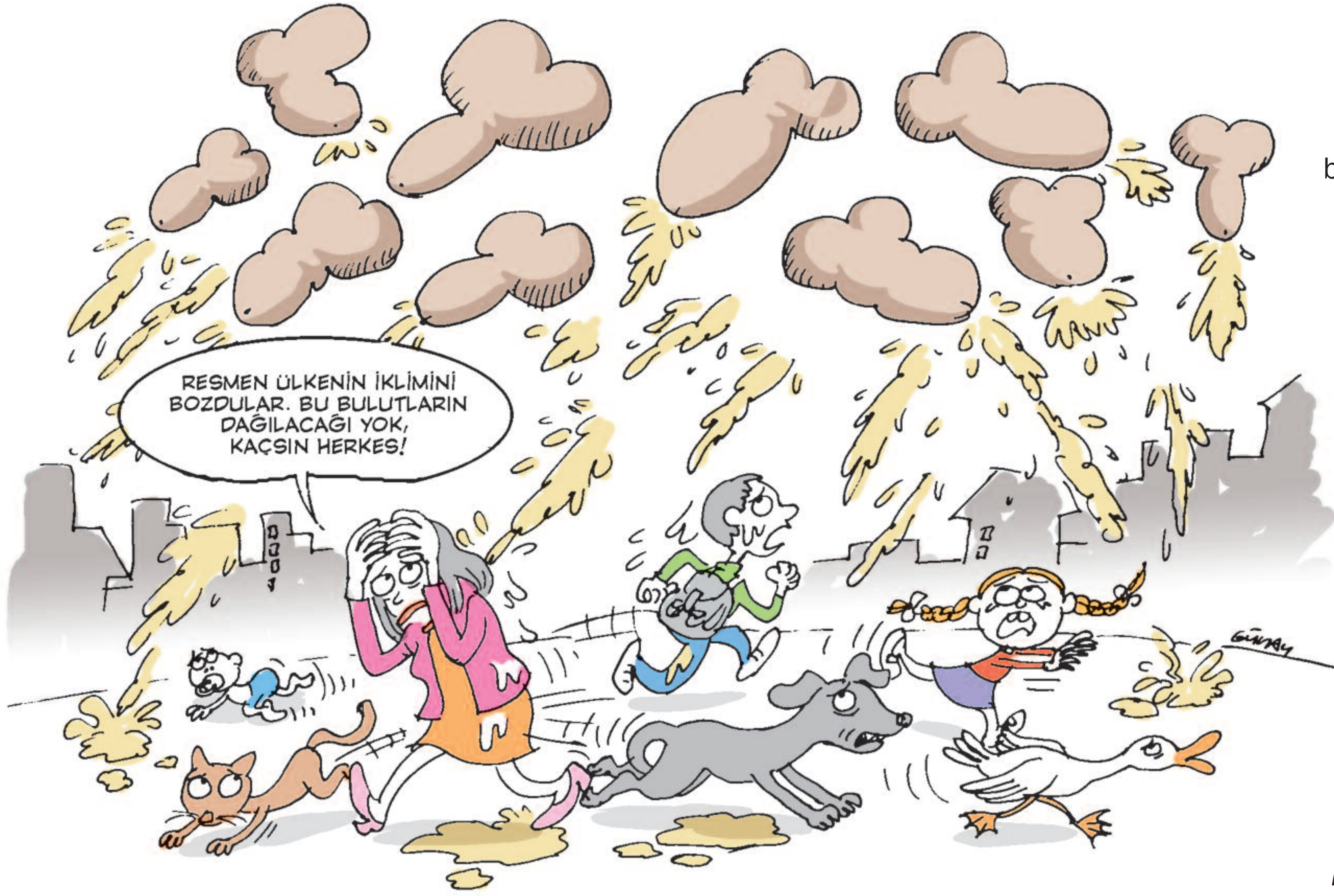
Çocuk istismarcıları ve kadın katillerine verilen cezalarda yetersiz kalan Anayasa'ya 'Laiklik' fazla geldi. Laiklik'in Anayasa'dan çıkarılmasını çocuk istismarı ile gündeme gelen Ensar başta olmak üzere iktidara yakın pek çok STK destekliyor... İşte bu yüzden en çok kadınlar ve çocuklar için:

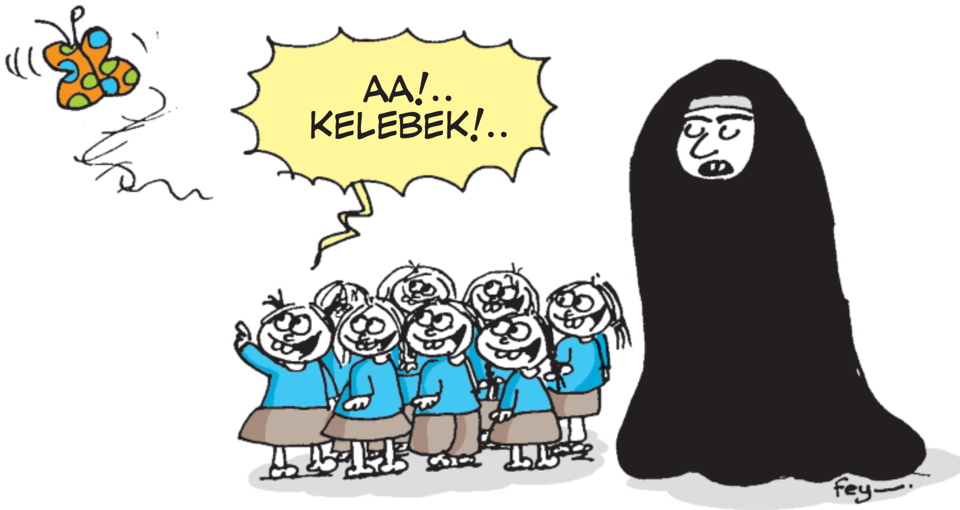
*Özgürlük, eşitlik, kardeşlik

Uçkurlar fora! Kadın, kız-erkek çocuk, bebek, hayvan tacizleri dur durak bilmiyor...

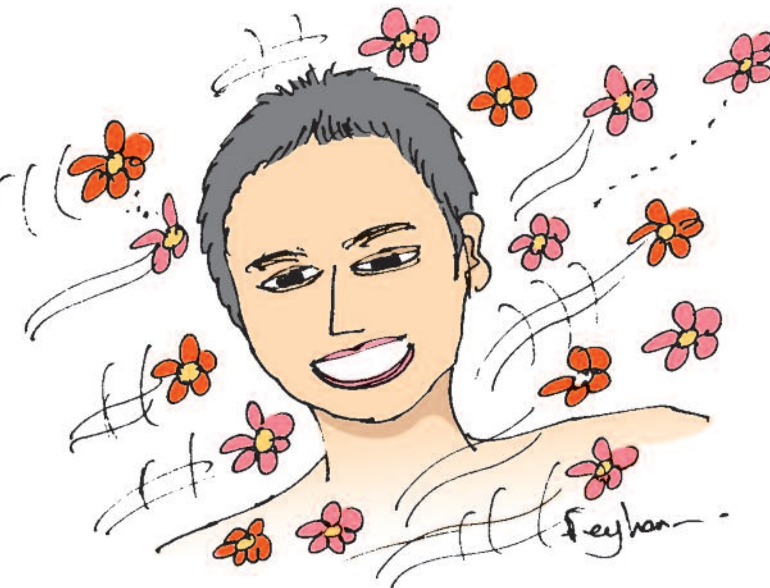
BAYANYANI AKTÜEL

• Çanakkale'nin Biga ilçesinde Milli Eğitim Müdürlüğü okullara yazı göndererek kız öğrencilerin Emine Şenlikoğlu'nun konferansına götürülmesi talimatını verdi.

• AKP'li Metiner "Esra Mungan elimi sıkmadı... Psikolojik tedaviye ihtiyacı var" dedi...

• Bu kez Ankara: İmam Hatip öğretmeni 14 yaşındaki çocuğa istismardan tutuklandı.

• İzzet Baysal Üniversitesi'nde görevli bir öğretim üyesinin dersinde "Kadın öğrenciler ayağa kalksın" dediği ve ayağa kalkan öğrencilere "Siz ne zaman kadın oldunuz... Ahlaksızlar" diyerek haraket ettiği iddia edildi...

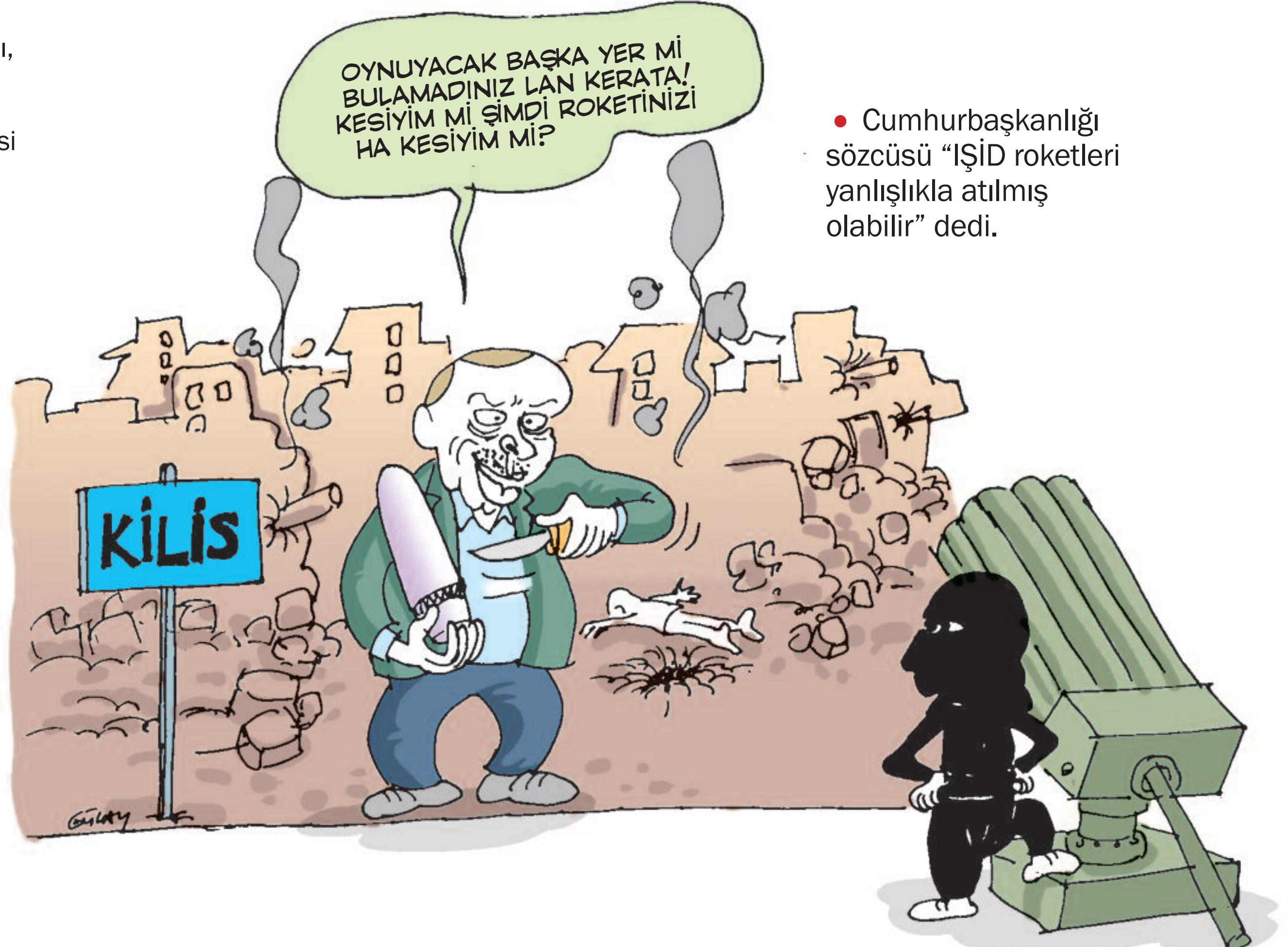
• Kadın katilleri pişkinlikte sınır tanımıyor. Birlikte yaşadığı kadını öldüren Aziz Ç.: "Her gün dövüyordum, bu kez öldü. Nasıl oldu anlamadım!" dedi...

• HDP'li Altan Tan, Ensar Vakfı taciz skandalı ile ilgili söylediklerine yapılan eleştirilere "3 tane çakma Nişantaşılı, Bebekli çakma sosyalist için, bütün İslami tarikat ve cemaatler, kuran kursları, yurtlar tecavüzcüdür, sapıktır demeyeceğim, demeyeceğim, demeyeceğim" demesine partisi HDP'den disiplin cezası çıkmadı. Uyarı ile yetinildi.

• Cumhurbaşkanlığı sözcüsü "IŞİD roketleri yanlışlıkla atılmış olabilir" dedi.

sengul@hablemitoglu.net
Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü- HaE Kurucu Direktör
Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu

Türkiye Pedofili ile En Ağır Şekilde Tanıştı:

Pedofili Nedir? Ne Değildir?

Yetişkin bir bireyin, ergenlik öncesi 4–11 yaş arası çocuklara yönelik cinsel arzu ve ilgi duyması anlamına gelen pedofili, tüm dünyada en önemli cinsel suç olarak kabul ediliyor. Dünyada olduğu gibi ülkemizde de görülme oranları giderek artan ve açığa çıkması ile herkesin dehşete kapıldığı, çocuklara yönelik suçlardan biridir. Kapalı toplumlarda daha fazla yaşanmasına karşın ortaya çıkması sınırlı olduğundan, olguların oransal varlığı düşük görünmektedir. Pedofilinin suç mu hastalık mı olduğu yıllardır tartışılan bir konudur. Pedofili hem suç hem de cezai indirimi olmaması gereken bir hastalıktır. Hiçbir sağlıklı ruh halinin pedofili gibi bir eğilim gösteremeyeceğini bilmemiz gerekiyor. DSM IV TR ***(DSM-4-TR'deki Genellikle İlk Kez Bebeklikte, Çocuklukta ve Ergenlikte Tanısı Konan Bozukluklar-Amerikan Psikiyatri Birliği'nin -American Psychiatric Association- DSM -Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders-sınıflandırmasıdır)*** tanı kriterlerine göre pedofil; ergenlik öncesinde, genel olarak 13 yaşından küçük çocuklara karşı cinsel fanteziler kuran, çocuklarla cinsel olarak uyarılan, çocuklara karşı cinsel duyguları olan, bu duygular kapsamında harekete geçen ve bu durumu en az 6 ay boyunca süren birey olarak tanımlanır. Pedofili, tedavisi çok zor olan bir sapkınlıktır. Psikoterapi ve davranışçı terapilerin, cerrahi ya da kimyasal kastrasyonla birlikte işe yarayabileceği ancak pedofililerin büyük kısmının tedaviyi reddettiğini biliniyor.

Pedofil Bireylerin Özellikleri:*

1. Pedofilleri diğer çocuk cinsel istismarcılarından ayıran en önemli özellikleri çocuklara karşı hissettikleri cinsel dürtülerin ve bu dürtüler doğrultusunda çocuklara yaptıklarının yanlış olduğunu düşünmemeleridir. Ayrıca bu dürtülerini ve davranışlarını, engellenemez, istem dışı olarak değerlendirmektedirler. Böylece kendilerini kurban olarak algıladıkları için, yaptıklarından pişmanlık duymazlar.

2. Pedofiller yaptıklarının toplum ve yasalar tarafından reddedileceğini bilirler. Resmi makamlar karşısında yaptıklarını kabul etmezler. Hapse düşmemek için suçlamaları yalanlayarak, suçları kanıtlansa bile, çeşitli delüzyonlarla durumu yönetirler. Örneğin; zarar vermediklerini, çocuğun yanlış anladığını, çocuğun durumu provoke ettiğini, çocuğu eğitmeye, sevmeye çalıştıklarını, ilgi gösterdiklerini iddia ederler. Hatta, temel savunma argümanlarının

• İnkâr (sarılmak suç mu? gibi),
• Küçümseme (tek seferdi gibi)-bu açıklama birini anımsatmıştır sizlere sanırım
• Mantıklı göstermek (erkeklerden hoşlandığını söylemek gibi)
• Kılıf uydurma (çocuğun kendisinin sevilmeyi istediği gibi),
• Karşı atak yapma (reddederek suçlama yapanlara saldırırda bulunma doktor, çocuğun ailesi ya da adli makamlara...)

3. Pedofili, aniden ya da duygusal bir rahatsızlık olarak gelişmez. Pedofiller çoğunlukla çocuklara karşı cinsel düşüncelerinin ergenlik dönemlerinde oluştuğunu kendileri söylemektedirler.

4. Pedofiller istismar ettikleri çocuklara farklı yaklaşımlar gösterebilirler. Bunlar, çocukların önünde soyunmak (exhibitionism), çocuğu soyarak izlemek (voyerism), çocuğun yanında görebilmesi için mastürbasyon yapmak gibi çocuğa doğrudan yönelmeyen eylemler ya da cinsel organlı ile çocuğa dokunmak, oral seks, penetrasyon gibi şeyler yapabilirler.

5. Pedofiller bütün bunları çocuklara zor kullanarak yapmazlar. Alıştırarak ve çocuğu duyarsızlaştırarak normalleştirmesini manüple ederek yaparlar.

6. Çocukların sır saklayabilecek olanlarını seçerler. Bunun için çocukların güvenini kazanırlar. Çocuklar sır sakladığı sürece ödüllendirerek önemsediklerini, sevdiklerini gösterirler. Bütün bunların dışında erkek çocukların özellikle başlarına geleni açıklamaktan utanmalarından yararlanırlar ve genel olarak erkek çocukları seçerler.

7. Pedofiller belirli bir plan yaparak, tasarlayarak davranırlar. Tesadüfen değildir istismar davranışı.

8. Pedofiller cinsel istismar sırasında penetrasyondan kaçınırlar. Çünkü çocuğun canını yakarak korkutmaktan ve kaçırmaktan çekinirler.

9. Kurbanlarını seçerken, özellikle savunmasız küçük çocukları, ailesinin ihmal ettiği, ebeveynleri boşanmış ya da vefat etmiş çocuklarla ayrılmış, sevgiye muhtaç çocuklar olmasına dikkat ederler.

10. Ceza verilen pedofillerin, tedbirsiz topluma dönmeleri ile aynı istismarı tekrarladıkları da bilinmektdir.

11. Pedofili diğer çocuk istismarlarından özellikle bireyin olaydan önce yaşadığı çeşitli dış faktörlere bağlı olarak gelişmemesidir. işsizlik, alkol, stres gibi. Tanı koymada, bireyin madde kullanımı ya da şizofreni mani gibi psikiyatrik rahatsızlıkta pedofilierin eylemlerinden önceki cinsel tercihleri dikkate alınmalıdır.

12. Pedofilik bireylerin cinsel ilgileri, tüm yaşamları boyunca yetişkinlere olup sonradan çocuklara yönelmezler. Yetişkinlere yönelen cinsel ilgileri olmayan, çocuklara yönelik ilgileri daimi olan bireylerdir. Yaşadıkları topluma aykırı düşmemek için evlenip, çocuk sahibi olmaktadırlar.

Çocuklarımızı Toplumsal ve Kurumsal Olarak Korumak Zorundayız

Pedofilinin psikiyatri kitaplarından çıkarılıp çıkarılmayacağı, hastalık mı değil mi hala tartışılmaktadır. Bu noktada önemli olan, bir hastalık tanısı olmasından ziyade, kriminal olarak bir sınıflandırmaya ihtiyaç duyulmasıdır. Çünkü, pedofili, bireyin çocuklara yönelik işlediği, geniş bir spekturumda ortaya çıkan cinsel suçlarla tanımlanmaktadır. Bu nedenle, psikiyatrlar pedofilinin, şizofreni, mani gibi zihinsel hastalıkların arasından çıkarılmasını ve sadece adli bir kavrama dönüşmesi gerektiğinde ısrarcıdırlar.

Pedofili ile ilgili yapılan araştırmalar, pedofilinin net olarak aydınlatılmasına yetmemektedir. Bütün dünyada, uzmanlar arasında benzeri yakınmalar bulunmaktadır. Pedofiller, ne toplumun belirli bir sosyo-ekonomik statüsüne, gelir düzetine, yaş grubuna,

eğitim durumuna ait değillerdir. Bu anonimlik takip edilmelerini zaten zorlaştırmaktadır. Ayrıca, kurbanlarını sessizleştirmedeki ustalıkları gerçek oranları gizlemektedir. Buna özellikle Türkiye'deki çocuğa, kadına ilişkin mevcut toplumsal bakış ve yetersiz sosyal politikalar ile uzmanlığı sınırlı hakim, savcı adli kadroları da eklendiğinde sorun içinden çıkılmaz bir hal alıyor. Caydırıcılığı olmayan ve pedofilleri cesaretlendiren yargı kararları, nedeni ile çocuklarımız ciddi risk içindeler.

Pedofili eğilimli bir yetişkin her yaş grubundan, her meslekten, her inançtan ve etnik kökenden olabilir

Araştırmalar pedofillerin çocukların, daha çok uzak akrabaları ya da komşuları olduğunu ortaya koymaktadır. Pedofillerin, bir çocuğu sevdikleri sırada dışardan gerçek duygularını algılamak çok zordur. Çevrenizde çocuk pornografisine ilgi duyan biri ya da çocuklara farklı yaklaştığı düşünülen insanlar varsa, uzunca zaman izlenmelidir. Çabuk belirlenebilecek bir durum değildir. Pedofili söz konusu olduğunda yerelde yasal ve çocuklarla ailelerini kapsayan medikal düzenlemeler ile toplumsal olarak küresel işbirliğine dayanan çeşitli düzenlemeler yapılmalıdır ;

1. Pedofiliye ilişkin, pedofiliyi tanıyan ve ağır tedbirler alan yasalar yapmak ve uygulamak gerekmektedir.

2. Pedofiliyi bilen ve tanı koyabilecek, diğer cinsel istismar vakalarından pedofiliyi ayırt edebilecek medikal ve adli uzmanlar yetiştirilmelidir.

3. Pedofilik bireylerin tanınması, takibi ve cezai işleme tabii tutulmaları konusunda düzenlemeler oluşturulmalıdır.

4. Pedofillerin eylemlerini tekrarlamalarını önlemek için dünyada uygulanan tedavi programlarının Türkiye'de de uygulanması gerekmektedir. Adli ve medikal bir model kapsamında, uzman kadrolar oluşturulduktan sonra medikal kastrasyonun yasallaştırılması Türkiye'yi çocuklar için daha güvenli bir yer haline getirecektir. Kimyasal kastrasyonla sadece üreme fonksiyonu durdurulduğu için pedofililerin eylemleri ile kalıcı mücadele etmek mümkün olmamaktadır. Ancak, günümüzde hem cinsel faaliyetleri, hem de cinsel isteği yok eden ilaçlar geliştirildiğinden, pedofililerin bu yöntemle kısırlaştırılması en akılcı çözüm olarak görünmektedir.

5. En önemlisi pedofiliye maruz kalan çocukların, yeterince rehabilite edilmeleridir. Çünkü, tedavi ciddiye alınmazsa ve gerçekleşmezse, yetişkinlik döneminde benzer eğilimler gösterebilecekleri unutulmamalıdır. Bunu yaparken ebeveynlerin de tedavi kapsamına alınması, çocuğun suçlu değil mağdur olduğu asla hatırdan çıkarılmamalıdır.

6. Modacılar henüz ergenlik çağına dahi gelmemiş kız çocuklar için topuklu ayakkabılar, çekici iç çamaşırları ve bikiniler, kıyafetler tasarlıyorlar. Reklamlarda çocuk bedenleri kontrolsüz olarak kullanılıyor. Bloger anneler ve aileler çocuklarının en mahrem hallerini sosyal medyada paylaşıyorlar. Çocuklar, abartılı makyaj ve çekici kıyafetlerle objektiflere poz veriyorlar. Bunlar pedofiliyi teşvik ediyor. Bunu kabul etmeliyiz.

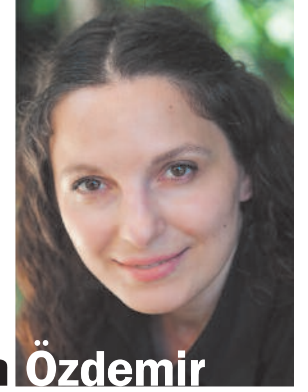
Çocuklar geleceğimiz demekle olmuyor, bu sözün içi yeterince boşaltıldı

7. İçinde yaşadığımız internet çağı, pedofili gibi ağır cinsel suçların artmasını büyük ölçüde tetikliyor. Sadece ABD'den günde 20 bin civarında çocuk pornografisi içeren dokümanın internete servis edildiği belirtiliyor. Dünya genelinde pornografiyle yoğun şekilde mücadele edilmesine rağmen, baskınlarda ele geçirilen pornografik içerikli görsel dokümanların yüzde 40'ını çocuk pornografisi oluşturuyor. Türkiye ise, AB ülkeleri arasında çocuk pornografisinde ilk sıralarda. Bu nedenle tüm dünya ülkelerinin bu konuda işbirliği yapması gerekiyor.

Çocuklarımızı bu sapkınlıktan korumak için duruma herkesin aynı duyarlılıkla yaklaşması gerekiyor. Çocuklar geleceğimiz demekle olmuyor, bu sözün içi yeterince boşaltıldı. Konuya ilişkin araştırma komisyonu kurmakta bile ayak sürüyen, birbirlerini gensoru önergesi reddedilince kutlama kuyruğuna giren bir iktidarla bunu nasıl başarabiliriz? Temel sorulardan biri de bu... Durum çok acil hanımlar beyler!!!

** https://www.ncjrs.gov/pdffiles1/Digitization/149252NCJRS.pdf*

Haykırış!

Özlem Özdemir

info@ozlemozdemir.net

Bir varmış bir yokmuş... Yıllarca dünyanın pek çok yerinde hüküm sürmüş ama gel gör ki parçalanmakta olan bir imparatorluk varmış. İmparatorluğun toprakları bereketli mi bereketli, medeniyetler beşiği ve zenginlik simgesiymiş. O nedenle düşmanı da bolmuş. Dört bir tarafı denizlerle çevrili denir ya, dört bir tarafı avını yakalamak için bekleyen kartallar gibi, düşmanla çevriliymiş. Ne yazık ki padişahlar halktan çok kendini düşündüğünden, bu düşmanları koyunlarında beslerlermiş...

Böyle dönemlerde hep olduğu gibi, bu topraklarda da gözü açık, mert, yurdunu ve halkını seven aydın beyinler varmış. Memnun değillermiş gidişten. İçlerinden bazıları devrimle aydınlanan Fransa'ya gidip gelir, medeniyetin ne menem şey olduğunu görür, döndüğünde arkadaşlarına anlatırmış. Gittikçe çoğalmış hem sayıları hem isyanları... "Hürriyet, Adalet ve Müsavat (Eşitlik)" olmuş sloganları, slogan da umudun adı... Ama ne yazık ki, bu topraklarda kadının adı yokmuş. Bir gün olacak mıymış?

Bu sırada Harbiye'de genç, yakışıklı ve zeki bir subay yetişiyormuş. Bilgisi ve aklıyla padişahın tuttuğu bir asker olmuş. İmparatorluk için cepheden cepheye savaşmış. Ama bağımsızlık bu sistemle gelemez, biliyormuş. İçeride gericilerin, dışarıda toprak peşinde düşmanların saldırıları arttıkça, padişahın kendini kurtarma çabalarına daha fazla dayanamamış. Adına çıkarılan idam fermanlarına aldırmadan, arkasına sadece halkın gücünü almış ve bağımsızlık için adım atmış. Yokluk, yoksulluk ve ona cehalete rağmen, kadınlı erkekli bir halk mücadelesi başlatmış. Ve kazanmış, kazanmışlar! Bir halk, bu genç deha önderliğinde, imkânsızı başarmış ve tam bağımsız bir ülke olarak adını dünya tarihine yazdırmış... Dünya, Rönesans ve reformlarla çoktan aydınlanmaya adım atmışken, bu topraklarda henüz din baskısı varmış. Ama bu genç Önder, din, dil, ırk ayırmadan herkesin bağımsızlığına inanırmış, o nedenle ülkesini din ve devlet işlerini ayıran laiklik temeline dayandırmış. Ve en önemlisi kadınların artık hem adı hem kendileri varmış... Avrupa ülkelerinin çoğundan evvel kadına seçme seçilme hakkı tanınmış, Medeni Kanun ile çalışma, miras gibi toplum hayatının her alanında eşitlik sağlanmış. Örtünmenin kişisel arzu olduğuna inandığından, laiklik aynı zamanda kadınların bu baskıdan kurtulmasını sağlamış. Bu sayede kadınlar, kılık kıyafet ve de bedenlerini istediği gibi yaşama özgürlüğüyle tanışmış... Yıkılan imparatorluk topraklarını yeniden ve belki de ilk kez bu kadar parlayan bir güneş aydınlatmış. Mavi gözlü, sarı saçlı, yakışıklı ve bir moda ikonu kadar şık bu Önder, yüreğindeki aydınlıkla ülkesini aydınlatmış. Ve bu aydınlığı ardından gelen, bilakis de gençlere miras bırakmış. Çünkü halkına inanmış...

Nereden bilecekmiş, uğruna ömrünü adadığı halkı ondan vazgeçecek?

Nereden bilecekmiş, insanlar kendilerine değer vermediği sürece bir başkasına değer veremeyecek?

Nereden bilecekmiş, yarattığı aydınlık karanlığa teslim edilecek?

Nereden bilecekmiş, ona düşman olanlar bile onun yarattıklarıyla onu hançerleyecek?

Nereden bilecekmiş, ülkesi koşa koşa geriye dönmek isteyecek?

Nereden bilecekmiş, tarihten zorba denilerek silinmesi denenecek?

Nereden bilecekmiş, insanlar hiç mi hiç kıymet bilmeyecek?

Belki de biliyordu ama göze aldı... Belki de bilmiyordu, o kadar insanlarına inandı... Benim bilmediğim, acaba bugünleri görse ve yine aynını yapar mıydı? Yapmasaymış da hayatını yaşasaymış diyorum artık.

Çünkü insan malzemesinin bu kadar çürümeye müsait olduğunu, biz de o adsız topraklardaki gibi, yaşayarak görüyoruz. Bu yüzden çok kızgınım! 2016'da resmi olarak ülkemizin yeniden din devleti olması gerektiği açıklandı! Ötesi var mı? Ve ayrıca çıkan ses çok cılız. Bu kadar mı? Belli ki bu kadarmış! Neden hiç tarihten ders almıyoruz diyeceğim ama tarihimizi bilmiyoruz. Kaç yıldır bunun yolunun yapıldığını söyleyen insanlara denilmedik laf bırakılmadı, sesleri kısıldı, yıldırıldı, hayatları zorlaştırıldı. Ve işte, o insanlar haklı çıktı. Artık bugünlerin tarihine geçti "Laikçi Teyze" sıfatı. Ama dalga geçilen o teyzeler ne kadar da haklıydı! Ama yine de sesi çıkmıyor bu halkın. Ve bunu kabul etmek ne kadar canımı yakıyor benim! En çok yakan da kadınların sessizliği... Nerede bu ülkenin aydınlık kadınları diyorum? Uyuyabiliyorlar mı rahat rahat sevdiklerinin koyunlarında? Bilmezler mi ki, o sessiz kaldıkları laikliği Anayasada da kaybettiklerinde, artık isteseler de sesleri çıkmayacak. Değil o yataklardan, evlerinden çıkmaları istenmeyecek. Bilakis asıl yerlerinin yatak ve mutfak olduğu emredilecek. Bedenleri karanlığın sembolü karanlık örtülerin altına hapsedilecek. E bu ne rahatlık diye soruyorum bir kadın olarak? Sizin rahatlığınız benim aydınlığımı mı yok edecek? Pardon da, sahiden bu ne rahatlık ve bu ne aymazlık? Ve isyan ediyorum, bunu kabul etmediğimi haykırarak!

Değişmeyecek son söz: "Ne yapılsa da gönlümden hiç silinmeyecek Mustafa Kemal Atatürk'e minnet, özlem ve mahcubiyetle..."

atilla atalay

SIDIKA

Gizli Silah

Yahu nooldu bize böyle? Cemiyet olarak komple şiddet içinde debeleniyoruz. Herkes birbirini bir kaşık suda boğmaya çalışıyor Sıdıka. Yemin ediyorum geçen yandaki orloncuyu kendi kendini döverken gördüm. Kapmış kepeng demirini "şerefsiz vatan hayini" deyip kafasına kafasına vuruyodu. Araya girmesek kendi kendini parçalıycaktı adam. Neler oluyor bize böyle, ne oldu bize Sıdıka?

Babacım lütfen kötü gazete başlıkları gibi konuşma: "Neler oluyor bize"ymiş...

Doğru söylüyorsun Sıdıka, "Yok böyle bi şey" başlığını kullanmam daha isabetli olurdu... Halka tepeden bakma yavrum. Biz senin kadar bilemiyoruz. Hemen anayı babayı, Ayşe Teyze'yi, Feridun Amca'yı küçümsemek mi lazım? Okudunuz da bok mu oldunuz?

Saçmalama baba, orta okula kadar okuttunuz insanı...

Her neyse işte. Şiddet aldı yürüdü. İnsan bu şiddet dolu dünyaya çocuk getirmek istemiyor Sıdıka... Gülme kız... Ama madem ki getirdik, güvenliğini de temin etmek mecburiyetindeyiz. Bu gün sen yahut abin bir Dicle kenarında kaybolacak olsanız hesabı benden sorulur yavrum. Bu nedenle hemen mevzuuya giriyorum: Bugün bi makinalı tüfek almak istesek kaç paradır? Sen çeyizin için portatif yel değirmeni, ev tipi arıtma tesisi filan gibi tuhaf şeyler bakıyosun, kesin bunun da fiyatını biliyosundur.

İnsansız hava taşıtı ya da doksansekiz görünümlü çıkma nükleer denizaltı versek baba? Balığına çıkarsın, torpilini atarsın, hem Sinop'a halamgillere felan denizden gider geliriz bi çabuk.

Ben ciddiyim Sıdıka, neyse parası verip alıcam bi makinalı tüfek. Bu karşı apartmandaki silahlı ayılar yetti artık. Dünya kupasını yara almadan atlattık ama rahat durmaz o herifler, kesin etrafa sıkıcak bi çatışma ortamı bulurlar kendilerine. Vakit varken silahlanmak lazım. Herif bi atınca sen tepesine beş tane atıcan ki, pusup mevziisine geri çekilsin.

Yaa işte böyle. "Uçuruma çok bakarsan uçurum da sana bakar" buyrulmuştur. Onlara uyup silahlanırsan o ayılardan ne farkın kalıcak baba? Hem biz makinalı alınca ne malûm adamın da camına uçaksavar koymıyacağı. Şiddet sarmalı, silahlanma yarışı böyle bişey işte.

E naapıcaz, şiddet dolu bir cemiyette kendimizi koruyalım diye yedi tane samuray mı tutucaz Sıdıka? Hem her eve lazım bi tane silah, hırsızı var uğursuzu var, sapığı meczubu var. Gerçi tabi bu makinalı tüfek olayı biraz abartılı, ama şööle demiri menevişli, kabzası sedefli... Hani benim vardı ya... Baba yadigârı çakaralmaz... Sahi o nerde Sıdıka?

Hehe hiç uğraşma baba o tabancanın yerini asla söyletemezsin bana. Sakladığı yeri söylemiycem diye anneme yemin verdim. Biliyorum, mahallenin adamlarını görünce sen de kurşun saçma arzusuyla yanıp tutuşuyosun. Karşıki herife gıcık kaptığın filan yalan. Tee eski, Nöşetel maçından sonra komşu evin damındaki sigara reklamının harflerini delik deşik ettiğini unutmuş değiliz.

Laf aramızda anne, genç bi kız olarak tabanca kabzasıyla yaralanıp komaya girince insan gerçekten Eştın Küiçır'ı görüyo. 48 saattir beraberdik.

Yavrum bi tarihte bazı şeyler olmuş olabilir. Alkolün tesiriyle hani yani camdan bir iki tane atmış olabilirim. Neticede milli hislerim galeyana gelmiş, eski örflerimiz depreşmiştir. Lakin ben artık eski Zekeriya değilim, boyumla çocuklarım var, şehir magandalığı günlerim geride kaldı artık. Cumartesileri golf, pazarları tenis oynama arzusunda bi insanım. Aslına bakarsan silah olarak da abini besliyoruz evde, yıllardır dövüş kursuna gidiyor. Demem o ki; benimki tamamen aile yadigârı bir antikaya duyulan hasret. Annemin fildişi tarağı, dedemin sigara tabakası felan gibi... Yoksa o silahı bulunca havaya sıkacak değilim.

Ya baba daha demin makinalı tüfek lazım filan demiyo muydun sen? Hayal mi gördüm yani ben? Yoksa karşı apartmandaki ayılardan seken bi kurşunla beynimden vuruldum da farkında mı değilim?

Demin demindir Sıdıka. İnsan olarak hepimiz iyiye ve güzele doğru değişmiyor muyuz? Artık mermi yerine kontör harcayan, 4.5G hızıyla internet pakedi tüketen uygar bir insanım. Hiç bir şey insan yaşamından daha değerli olamaz. Teşekkür ederim.

Aman Allahım neler söylüyorsun baba. Yok yok kesin vurulmuşum ben, derin komada hayaller görüyorum. Saçma ama insan ölmek üzereyken daha güzel hayaller görüyo diye okumuştum ben. Huzur dolu, masmavi bir tünelin ucundaki ışık, atletini henüz çıkarmış üstsüz bir Aştın Küiçır..

* * *

Inngh... Alçaksın anne. Hani kıyamet kopsa söölemezdin babama o tabancanın yerini. Hani silahlara veda etsindi tüm ayılar, hani kuşlar ağaçlar, binbir renkli çiçekler.

Ah yavrum ne biliyim ben... Tam olarak anlamadım ki... "Yavrumuzun namusu mevzubahis Safiye, Aşkın Kaçır isimli çıplak bi herif yakaladım evde" felan dedi. Boş bulunup söyledim.

Innk. Laf aramızda anne, genç bi kız olarak tabanca kabzasıyla yaralanıp komaya girince insan gerçekten Eştın Küiçır'ı görüyo. 48 saattir beraberdik. Bi ara Leonardo Di Caprio da geldi üçümüz bir balonla çıplak olarak okyanusun üzerinde uçtuk.

Bak şimdi. Sakın bi daha komaya giriyim deme Sıdıka valla baban bu sefer daha derinine sokar seni.

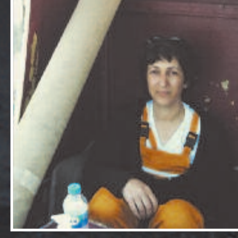
Kötü Kız Berna, İzmir 1 Mayıs´ta

Ramize Erer

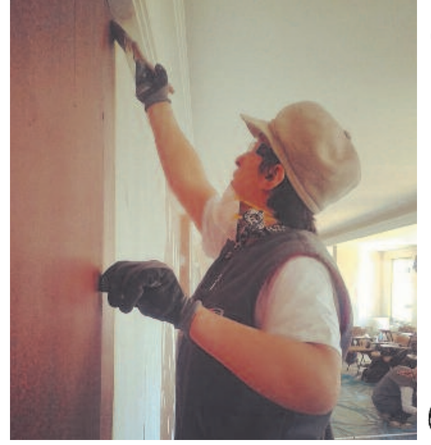

Kadın Ustalar

Seyhan Gemici

Kadın Ustalar bugün, belki de çocuk bakma yükümlülüğü yüzünden karşımıza çıkmayan kadınlardır. Bu sorumluluk da yeryüzündeki herhangi bir ustalıktan daha az ustalık gerektirmez.

Benim yeğenim bez bebekle oynarken bütün ailenin kafası karışmıştı. Nasıl oluyorda bir oğlan çocuğu bez bebeklerden bu kadar hoşlanır! Bu işte bir tuhaflık olmalı!

Ben de yeğenimin bu durumunu evinin restorasyonunu yaptığım, çocuk pedagojisi proferörüne sormuştum. Bana bir hikaye ile cevap verdi:

"Bir erkek çocuk oyuncakcı dükkanına gider ve bir bebek almak ister. Satıcı kız kardeşine mi alıyorsun diye sorar. Çocuk; Hayır kendime alıyorum, der. Satıcı; Sana bir araba vereyim, der. Çocuk ısrar eder ve sonunda bebeği alıp kapıdan çıkarken; bebeğe der ki; Senin baban olsun istemediler..."

Yaşadığımız dünyada bez bebek ile oynayan oğlan çocuğu ne kadar absürd kaçıyorsa inşaat sahasında da kadınlar o kadar absürd kalırlar.

Çünkü sizin hiç anneniz olsun da istemediler.

Biliyoruz ki, ortaçağda Fransa'da duvar ören kadınlar vardı. Biliyoruz ki, Anadolu'da sıvayı boyayı kadınlar yaparlardı. Ve gayet yi biliyoruz ki; bir zamanlar şehirler inşa eden kadınlar vardı.

Bize coğrafi olarak en yakın olanı Amazonlar. Şu yeryüzünde bunca makinaya, alete edavata rağmen Amazon heykellerinin toprak altında çürüyor oluşu ne tuhaf

Bize coğrafi olarak en yakın olanı Amazonlar. Şu yeryüzünde bunca makinaya, alete edavata rağmen amazon heykellerinin toprak altında çürüyor oluşu ne tuhaf. Ne tuhaf Karadeniz Bölgesi'nde arkeolojik araştırmaların yasak oluşu. (İstanbul Arkeoloji Müzesi'ne bir gidin. Birinci katın merdivenlerinden çıkın. Ve sağ tarafınızda kalan Türkiye haritasına bakın. Bu haritada Karadeniz Bölgesi bir çöl gibi sırıtır. Tek bir kazı bile yapılmamış alan olarak. Samsun Terme yakınlarında Themiskyra adlı bir kent kurdukları bütün tarihi kayıtlarda yazan Amazonlar hakkında bir tek arkeolojik araştırma yapılmış değil.) Ne tuhaf koskoca yeryüzünde topu topu 3 tane amazon kadın heykelinin toprak altından çıkartılmış oluşu (2si italya'da bildiğim kadarıyla). Düşünün ki onlar; Efes'i, İzmir'i, Midilli'yi ve Sinop'u kurdular. Ve daha nice şehirleri.

Bugünün laz müteahitleri onların beceriksiz miras yedileridir. 1710 metrede Saranoy Yaylası'nda elleriyle kendi kelifini yapan Nurcihan Teyzeyi siz tanımazsınız. Çocukluğum onun ve onun gibi evlerini elleriyle inşa eden kadınların arasında geçti. Kıpkızıl çıradan çatı mahyasını gösterip, "Bunu buraya ben koydum", deyişi bugün bile kulağımda, gözleri çıranın alevi gibi parlak. O kadınlar benim yolculuğumun da mihenk taşları oldular.

Kadınların inşaa etmediği şehirler durdurulamaz erkek şiddetiyle üzerimize yürür bir hale geldi. Bu yüzden kaçıp uzaklara yerleşenler var. Doğaya dönenler var. Permakültüre uygun yeni şehirler köyler kasabalar kuran pek çok kadın var dünyanın dört bucağında. Bu işleri yaparlarken de gördük ki; oralarda da sorun gelip hep ustalığa dayanıyor. Çünkü işi yaptıracakları adamlar ya işinin ustası değilller, ya da biz kadınların ne dediğini anlamıyorlar. Ne işe zamanında başlıyor ne de zamanında bitirebiliyorlar. Ya kendi kafalarına göre karar veriyor, ya da buna benzer milyon sebepten ötürü işler bir türlü yolunda yürümüyor. Bize kadın ustalar lazım.

İnşaatını sürdürebilen ve bitirebilen kadınlar zaten usta olan kadınlar. İşlerin nasıl yapılacağını bilenler, gerekirse kendileri yapanlar. Bu sebeple kadın ustaların yaygınlaştırılması, tecrübelerini paylaşmaları ve dayanışmaları sayesinde hayatın iyileşmesi amacıyla Kadın Ustalar kuruldu. Henüz ne bir kuruluş ne bir dernek. Sadece bir insiyatif. Çok çalışıyor. Her hafta toplanıp şehir nedir, pencere nedir, kapı nedir, ağaç nedir birbirine sunumlar yapıyor. Şehirde ne kadar kurs, atölye, mesleki eğitim varsa takip ediyor. Kimimiz marangozluk kursuna. Kimimiz Filli Boyalar'ın Kadın ustalar programına katılıyor. Sabahın altısından akşamın beşine kadar bir boya fabrikasında, birbirinden farklı renklerde kadınlarla bir arada olmak apayrı bir deneyim.

Kadınlar, uygarlıkların en açık ifadesi olarak sütun yerine kullanıldılar antik yapılarda. Karyatid kızları gibi. Onların başları üzerinde duruyordu dev çatılar

Hiç şüphe yok ki, şehirlerimizin kurtuluşu da kadınlarla mümkün olacaktır.

Kadın Ustalarla İletişim için gerekli adresler
https://www.facebook.com/Usta.Arxitekton/
http://femme.ustakalfa.com/

HAYATIMIN BUNDAN SONRASI TEK BİR GÜNÜ BEKLEMEKLE GEÇTİ

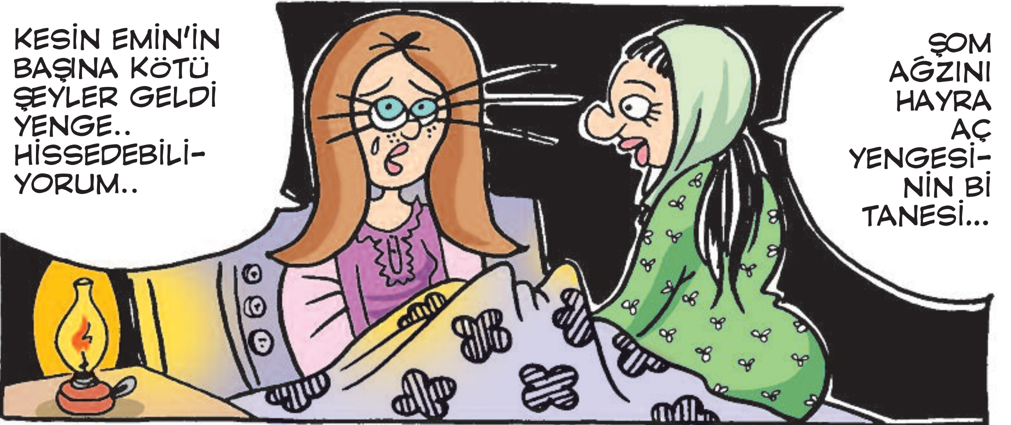

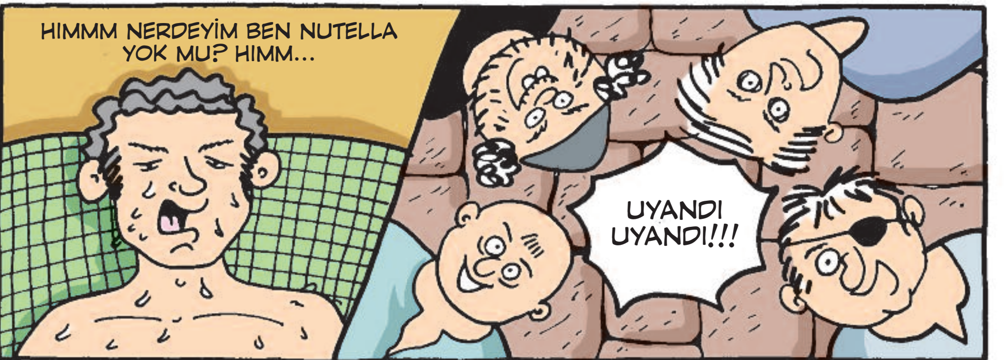

O ZAMANLAR YANBOLU'DA OTURUYORDUK
SANA SAÇLARIMDAN ÇEVRE YAPTIM EMİN...
BUNDAN SONRA SAÇININ KOKUSU YAĞI HEP BENİMLE OLACAK..
PERŞEMBE EVLENİYORUZ ZATEN BOL BOL KOKLARSIN..

BULGAR KOMUTAN KİRİL ÇORBACI BANA GÖZ KOYMUŞTU..EVLENECEĞİMİZİ DUYUNCA ÇILDIRMIŞ..AĞABEYİMİ ÇAĞIRTMIŞ..
KIZ KARDEŞİNİ BANA VERECEKSİN.. BENİM OLACAK ANLIYOR MUSUN..

ABİM, NAZLI EMİNLE SÖZLÜ OLMAZ BU İŞ DİYİNCE DE ONU ÖLDÜRTMÜŞ..
KÖÖÖPEEEEK.... PİS TÜRKOOO... NAZLIYI ELİMDEN KİMSE ALAMAZ HİÇKİMSE !!

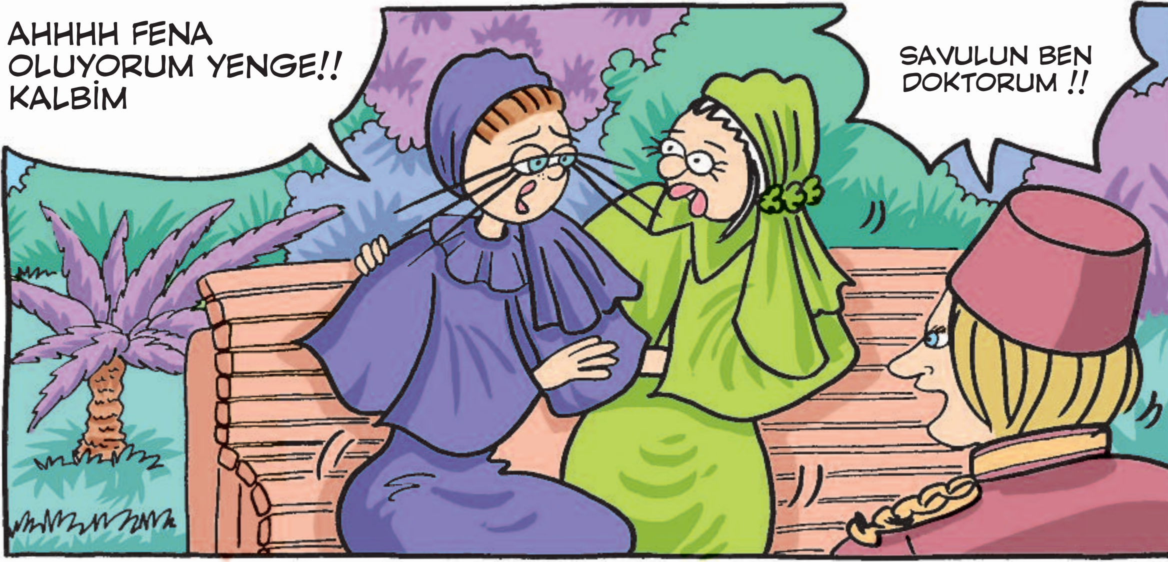

ABİMİN ÖLÜMÜYLE TÜRKİYE'YE KAÇMAYA KARAR VERDİK.. YOLUMUZU KESEN KİRİL'İ ÇATALLA ÖLDÜRDÜK. ANNEM BABAM VE YENGEM İSTANBUL'A YERLEŞTİK.. EMİN VE BENİM ARAMDA TUHAF Bİ BAĞ VARDI.. MESELA BENİM MEMİŞLERİM KAŞINSA ANLARDIM Kİ EMİN'İN DE ÇÜKÜ KAŞINIRMIŞ.. İÇİMDE KÖTÜ Bİ HİS VARDI..
KESİN EMİN'İN BAŞINA KÖTÜ ŞEYLER GELDİ YENGE.. HİSSEDEBİLİYORUM..
ŞOM AĞZINI HAYRA AÇ YENGESİNİN Bİ TANESİ...

TURNOVA ZİNDANI
VÜCUDUNDA İKİ KURŞUN VAR !
ÇIKARMAK İÇİN NE GEREKLİ?
SU, ZEYTİNYAĞI, KESKİN BIÇAK, TEMİZ BEZ, GAZOZ VE LİMON!!
-ÇÜNKÜ DOKTOR ADNAN ŞENSES'Tİ .

HIMMM NERDEYİM BEN NUTELLA YOK MU? HIMM...
UYANDI UYANDI!!!

EMİN BALLIYDI.. ZİNDANDAN KURTULMAK İÇİN TÜNEL KAZAN VE DONUNU KAYBEDEN AMA NEŞESİNİ KAYBETMEYEN BİR EKİBE DÜŞMÜŞTÜ..
BU AŞKAAAAA CANIMIIIII ADAYACAĞIIIIIIIM
YETER Kİİİİ GEEEEEL BANAAAAA SENEDE BİİİR GÜÜÜÜN SENEDEEEE BİİİR GÜÜÜÜN

O SIRADA İSTANBUL
DEMEK 2 YIL EVVEL HUDUTTA NİŞANLINIZI KAYBETTİNİZ... ARAŞTIRICIİİZ KÜÇÜK HANIM..
HIMMM GÜZEL PARÇA..
NAZIRIN EL KİTABI
SİZDEN HABER BEKLİİİCİM NAZIR BEY..

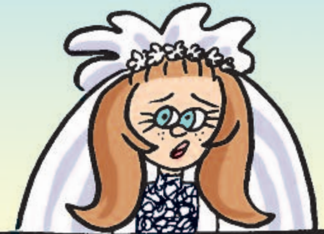

BABAM DA DOKTORU PEK SEVMİŞTİ. BENİMLE EVLENMEK AKLINA DÜŞSÜN DİYE DOKTORA BİR TALİBİM OLDUĞUNU ÇITLATIP DÜĞÜRCÜ KIZIŞTIRMAK İSTEMİŞ..

NAZLI'NIN BİR TALİBİ VAR.. HASTALIĞI EVLENMESİNE ENGEL Mİ DOKTOR?

ORGAZM EDİLİRKEN ÇOK DİKKAT EDİLMELİ DOZU İYİ AYARLANMALI.. YOKSA ÖLEBİLİR..

İZNİNİZLE BEN KIZINIZA TALİBİM..

raziyeicoglu@gmail.com

EX'TENTANELER PAPARAZZİYE

• Geçen ay ki EX'ten Tanelerin, sadece üst kısmı, yazılım format tanımlamasında sanki virgülsüz, yan yana yazılan, market alışveriş listesi **"şeker peynir zeytin sünger tuz domates hıyar bakliyat yumurta un yoğurt pamuk tuvalet kâğıdı"** gibisinden basılmış... Alışveriş listesini

yazanın bile anlayamayacağı, mamulü bilirse alacağı, yoksa yanındaki ile birleştirip böyle bir mamul arayacağı gibi olmuş.. Adliye çıkışında husumetli ailenin yanlış aileyi tarayarak öldürmesinin yanında mevzusu bile olmayacak bu yanlışlık için **Üzgün Hissediyorum** ...

• EX'in kısa, kayıtsız cümlelerle konuşarak dinlemesi, dinliyor gibi görünmesi, **cool** kişi olmasından değil, tamamen ilgisizlikmiş ve **kıl** bir kişi olmasındanmış...

• Aşırı kıyafet düşkünü EX'in gidişi ile, eski takım elbise, pantolonlarını vererek aldığım mandal, leğen, kova, tabure, plastik mamuller-

imin tükenmesi ile aşırı tükenmişlik plastik sendromu yaşıyorum...

• Eğer EX'lerden bir kahraman olacaksa bu kötülükler için çalışan bir antikahraman, kötülüklerin, belaların baş kahramanı, kötü karakteri **EX'MAN** oldurdu.

• EX, **"ben aldatmasaydım, sen aldatacaktın"** savunması ile giderken, içimden haykırıyordum. **"bee adam ! Madem böyle bir potansiyel gördün, insan olan daha önce söyler de, belki değerlendirebilirdim bana layık gördüğün aldatma fırsatını"** ...

• Arkadaşımın kocası ayrılarak EX olmuş, ama

Raziye İçoğlu

adamın diploma fotokopisi hala soba baca deliğini kapatmak için yapıştırıldığı yerde ilk günkü gibi duruyordu. Yapılan **"kendini beğenmiş"** gibi komşu teyze yorumları içinde en popüleri; **"bu kadar okumuş, yazmış da, o deliği kapatacak boş bir tek kâğıdı yok mu acaba?"**

EVLENSEL MESELELER

• **"Seni koruyacağım"** diyen erkeğe güvenene hiç inanmam.. Yorgan bile, yorganken eğer kendisi soğuksa seni ısıtamaz, soğuktan koruyamazken, EX kişi seni nasıl korusun acaba?..

KADIN YANIM

• Kadınları kutlarken, Sevgililer gününde altın, anneler gününde çelik eşya hediye reklâmları bitmedikçe gerçek aşkı yakalayamayacağız hiç birimiz ...

• Kocaları tarafından, alınan hediye ile dövülen kadın haberlerini istemediğimiz gibi, Anneler gününde annelerine hediye ettikleri terlikle anneleri tarafından dövülen çocuk haberleri de istemiyoruz...

• Çalışmaktan iyice yorulmuşum, azıcık uyku, mini rüya görüyorum; - Telefon etmek için bir eve giriyorum, genç kıza **"word programı var mı?"** diye soruyorum. Cevaben; **"word yazılım programıdır ablacığım, onunla telefon edemezsin"** diyor... Uyanıyorum, bilgisayara işimin başına geçiyorum, word programının silinmiş ve hiçbir yazıyı açamıyorum... Sonra yüksek sesle **"Tanrım neden bu yüksek istihare rüya yetimde para dolu çanta, ne bilim yani hayatımı güzelleştirecek bir takım konular, sevgililer, izlemiyoruz acaba?"** diyorum...

• Ev kadınlarının hergün evde olduğu, zorunlu bir işi olmadığı halde, yine de elektrikli süpürgeli ev temizliğini öğrencilerin, çalışanların tatil günleri olan hafta sonu yapmasının nedeni, bitirilemeyecek bir sorundur.. 102 kadından beni ilgilendiren, ikisine komşum ve anneme sordum; **"hafta içi gündüz dizilerim var"** dediler ...

• **Ben her bahar aşık olurum kaynaklı mıdır?, Yoksa falım kalp yetmezliği midir acaba?** Bilinmez. Bahar temizliği için temizleme süngerine fışkırtdığım ovma jeli, fırından aldığım ekmek, kahvemin köpüğü, pazardan aldığım çilek kalp şeklinde...

ANANELER

• Anneannem ve onun neslindekiler, kocaları ile **"pazara kadar değil, mezara kadar"** birliktelikleri olduğu halde **"iyi bir şey olsaydı adı koca olmaz, gonca olur kızım"** diye öğüt verirler yeni nesil evlilere hep...

EV BABALARI

• Annem ne vakit babamdan bir şey istese, babam hep **"elektriğini, suyunu yatırdım, ben daha ne yapayım?"** der... Annemde her zaman, **"onları yiyor muyum, sade ben mi kullanıyorum?"** der.. Ve bu replik yıllardır hiç değişmez.. Değişen şey eklenen zamlı faturalar olur sadece..

• Dizide bir sürü adamı öldüren kötü adam, sonrasında masaj koltuğuna oturunca, **"Bak! korkudan titriyor"** dedi babam....

BEKAR YANIM

• Evlilik bitirilerek EX olanlarda fırlatılan beyaz, sarı altın alyanslar, bekârlık birlikteliklerı bitirilirken EX'ten geriye unutulan gümüş, tel takılar kalır... *(Güneri İçoğlu'ndan)*

DAYAN YANI

• **Tecavüzün oruç bozmayacağı fetvası da çıktı!..** Bunun üzerine artık, tecavüz fantezileri yaparak sevişen ve böylece oruçlarının bozulmayacağına inanan, dini vecibelerini ziyansız yerine getirebilen, seksi çiftler türeyecektir...

• Mavi renk, **cin rengi** diye sevmeyen, hiçbir yerde kullanmayan din adamı, dindar bir komşumuz olmuştu eskiden mahallemizde. Üretici, sistem rahatlatıcı, iştah kapatıcı, kendini iyi ifade etme rengi mavi, kendisi dahil yeni doğan erkek çocuğa örülen örgüler mavi, yer, gök, deniz, feza mavi, öyleyse tüm dünya, bütün evren **cindar, #HepimizCindarız** ...

• Akademik eğitimim süresince, final ödev teslim tarihi hep, 1 Mayıs Emek Ve Dayanışma Günü'ne denk geldi. Evden okula gidene kadar iskele, terminal girişlerinde polis çanta kontrol, heykel iç aramasında, seramik aletlerim ile

böğründen şişlenen eserlerimden, sağlam kalanlarla vizelere gidebildim. Çağdaş seramik eserlerimi, **"kap, kacak yapaydınız bunlar ne işe yarar ki?"** diyen polis ön jürisinden geçirip, günün anlam ve önemine uygun, emeğime yapılana dayanışarak, direnerek, seramik profesörü jürisine sunabildim...

EKRAN TEPİK

• Sunucu iken sabah programında herkesi zayıflatan sunucunun şimdi kiloları ile başı dertte ve tanınmaz halde olması bile, programların inanarak izlenmelerine mani değil...

• Eski filmlerde tek bir hastane var. Herkes oraya gidiyor. Şimdi nostaljiye uymak istiyorlar, milyonlarca hastane var, ama hepsi aynı hastaneye gidiyorlar..

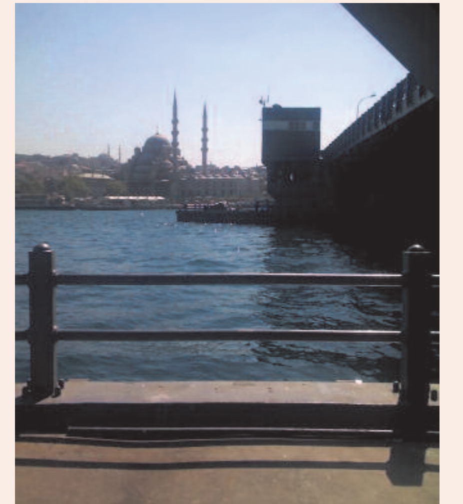
SOKAK TEPİK

• Sokak karşı komşum öldü, karısı ve çocukları evi kentsel dönüşüm için müteahhite teslim ettiler, acaba bina bitince rahmetli komşum da geri dönüşüp gelecek mi?

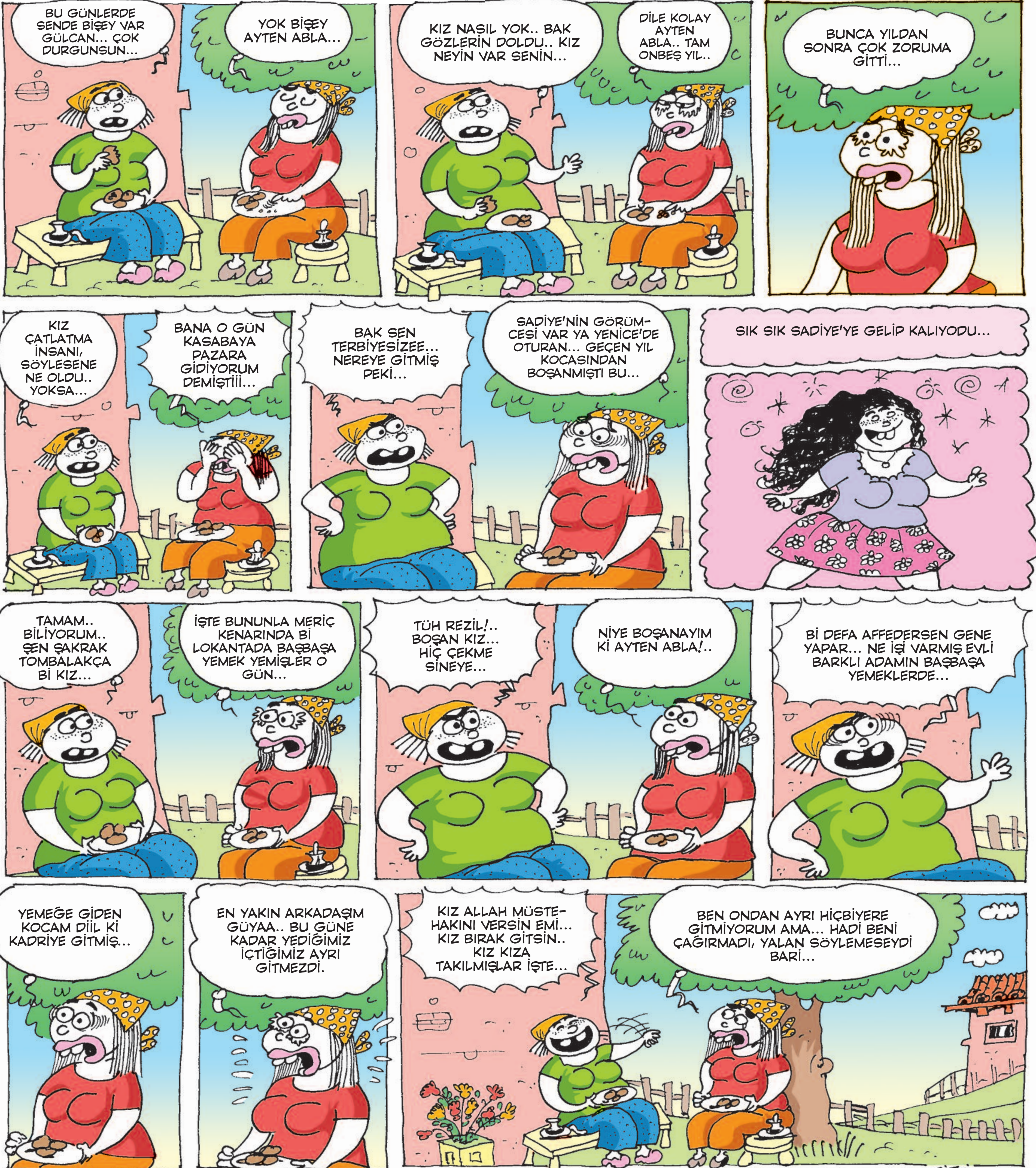
• **Metropolde Hıdırellez;** Katlı katlı binalarda yaşadığımızdan 7. kattan aşağıda, balkonumsu bahçedeki tek dal gül ağacına hıdır gelip görsün diye dileklerimi yazdığım kırmızı kesemi misina ile balık tutar gibi sarkıtıyorum. Sabah erken, tan yelleri ağarırken misinayı penceremden içeri çekiyorum... İşe giderken deniz otobüsü binişinde dilek yazılı minik kâğıtlarımı denize atıyorum, **ya tutarsa artık...**

• ***Gerçekte her nerede olursan ol, sanalda yazana inanılanlardan ol...*** Sokakta, İstanbul Galata Köprü altından yürürken, yanımdan geçen üç kız arkadaşın konuşmaları kulağıma çarptı; **"tamam yaa! hadi gidelim, feyse yalan söylüücem artık, Bursa'dayız diye"**...

Aldatma

feyhan güver

Teyzem

Melda Onur

"Yazıları en son 26'sında vermek gerek" mesajını gördüğümde 25 Nisan'a bir hatırlatma koymuştum. Ama bu ay ne yazacağıma karar veremiyordum. Geçen yıl 25 Nisan'da sevgili teyzemi kaybetmiştik. Bilgisayarımın başına oturduğumda gündeme dair pek çok konu geçti aklımdan, ama teyzemden alamadım kendimi. Teyzemden, annemin çocukluk anılarından, hiç tanımadığım annaeannem ve dedemden; bir Rumeli masalından...

Annemin kızlık soyadı (öyle denir ya halk arasında) Petriç'dir. "Ne biçim soyadı bu", derdik çocuklukta. Hep yanlış yazılırdı kayıtlara. Trabzonlu babamın ise "Laz" olduğunu zannederdik. Oysa ilgisi yokmuş. Trabzonlular Laz değilmiş. Amasya doğumlu annem "muhacır" olduklarını söylerdi. Muhacır'lığı bir bölgenin insanı olmak zannederdim. Ailenin Balkan göçmeni olduğunu sonradan öğrenmiştim.

Babam da, annem de şivesiz Türkçe konuşurlar. Ama, annemle teyzemin arada kullandıkları bazı kelimeler, ifadeler değişikti. Amasya'da Ermeni komşularla büyümüş olmaktan dolayı, Ermenice bir kaç sözcük katarlardı bazen konuşurken. Ama, "mayrig", "agjik" gibi kelimelerin yanı sıra "kızan" "kızçe" gibi kelimeler söylerlerdi. Karma bir dil kullanırlardı velhasıl.

Bir Rumeli Masalı

Asker bir babanın peşinde şehir şehir gezdiğimizden ne babamızın, ne annemizin tarafının kültürünü pek taşımadık. Bir hayli kalabalık olan babamın ailesinden onlarca kuzene sahip olmamız, biraz da ailenin birbirine bağlılığı ve tabii babannemin ileri yaşlarımıza kadar ailenin tek büyüğü olarak kalması nedeniyle, evde karadeniz iklimi hakimdi. Mısır ekmeği, karalahana, kuymakla renklenen sofralarımızı annemin Balkan usulü tepsi böreği melezleştiriyordu.

Teyzem annemden 10 yaş büyüktü, benim 10-11 yaşlarımdan itibaren bizde oturmaya başlamış ve ikinci anne olmuştu. Yani evin ferdiydi. Her ne kadar evde Karadeniz kültürü daha ağır basmışsa da, annemle teyzemin çocukluk anılarını dinlemek çok daha çekiciydi; inanılmaz hikayeleri vardı. Dedelerinin savaş öyküleri, efsaneler, anlatılar, çocukluğunun reçel, pekmez, kavurma yapımından evin kedisinin maceralarına kadar, sanki gerçek değilmiş de masalmış gibi hikayelerdi bunlar. Bir de teyzemin ince sesiyle söylediği Balkan türküleri vardı fonda.

Aklımız ermeğe başladığında anneannemle dedemin Balkan savaşları sırasında gemilerle kaçıp geldiklerini, ailelerinin Amasya'ya yerleştiğini, sonra orada büyüyüp tanışıp evlendiklerini öğrenmiştik. Yine de arada bir anlatılan inanılmaz öyküler hala masalsıydı. Ne ablamın ne benim, "aile ağacımızı çıkaralım" gibi bir merakı olmadı. Ne büyük hata!

Bundan bir kaç yıl önce TV'de "Elveda Rumeli" diye bir dizi oynamıştı. İlk bölümünü soluksuz izlemiştik ailecek. Hatta ekran başına çakılıp kalmıştık. Annemle teyzemin çocukluğumdan beri anlattığı masallar, bir TV ekranından bana gülümsüyordu. Bir kere dizinin jenerik müziği "çıkayım gideyim Urumeli'ne" benim masallarımın fonundaki türküydü. Ailenin kızları, tıpkı bazen annemle teyzemin kendi aralarında konuştuğu gibi konuşuyorlardı. Teyzem "sahi mi" değil "saymı" derdi. Dizideki ailenin Zarife adlı kızı da aynısını diyordu. Ve daha bir çoğunu.

Petriç Ailesi Amasya'daki bağ evinde...
(Arkada) Küçük Dayım Kemal , Teyzem Naime (Nimet), Yengem Nermin, Annem Mediha
(Önde) Dedem Hasan, Anneannem Sabriye...

Bir insana yapılabilecek en büyük kötülük, yerinden yurdundan etmek, göçe zorlamak, sürgün etmektir. Ölümden beter... Onların hikayelerini dinlerken hep bunu düşündüm

Göçün Dramı

Çocukluğumda, gençliğimde anlattıkları göçe dair hikayeleri aklım ermeğe başladığında büyük bir üzüntüyle dinlerdim. Bir insana yapılabilecek en büyük kötülük, yerinden yurdundan etmek, göçe zorlamak, sürgün etmektir. Ölümden beter... Onların hikayelerini dinlerken hep bunu düşündüm.

Teyzemin anlattına göre anneannem Selanik'te bir hayli varlıklı bir ailenin tek kızıymış. Tabii söz ettiği Selanik'in, bugün Selanik şehrinin olduğu yer değil, dönemin Selanik Vilayeti sınırları içerisinde bir kırsal olduğunu tahmin etmekteyiz. Ailesi helva üreticisiymiş. Anneannemin annesinin ilk kocası ölmüş. Her ne kadar iki erkek çocuğu olsa da, işlerin başına geçecek biri olmalıymış. Yeniden evlenmiş. Bu ikinci evlilikten bir oğul, ardından da anneannem Sabriye doğmuş. Varlıklı aile bu ilk kız bebeğe çok sevinmiş. Öyle sevinmiş ki, küçücük bebeğin kulaklarına ağır elmas küpeler takmışlar. Yavrunun tazecik kulak memelerinden biri dayanamamış, yırtılmış. Bu yüzden anneannemin tek kulak memesi yırtıkmış. Bir helva hikayesi de anlatılırdı evde. Birgün helvanın dibi tutmuş, azcık yanmış yani. Aile de mahalleliye haber salıp, bir hayli ucuz fiyata elden çıkarmayı denemiş. Yanık helvayı alan olmamış. Onlar da kızıp karın üzerine (kış mevsimiymiş) dökmüşler. Bütün mahalle kap kacak gelip, karın üzerine dökülmüş helvayı toplamışlar. Büyük dede bunu "bedava mal baldan tatlıdır, diye anlatırmış". Annem sohraya her helva çıkardığında bu hikakeyi anlatır, bana sanki kokusu gelir, canım yanık helva çekerdi. "Anne şunu azcık tavada yaksana" derdim.

Gel zaman git zaman Balkanlarda Bulgar çetelerin, Yunanlıların saldırılarına maruz kalmış köyler. Göç vakti gelmiş. Annaeannem şöyle anlatırmış:

"Akşam sofrada oturuyorduk, imalathanenin çalışanları koşarak geldiler. Babama 'İbrahim Aga, çabuk kaçın, bunlar sizi öldürecek, hatta sizi bize öldürtmek istiyorlar' dediler. Hemen toparlandık, peşimize düşmesinler diye. Hatta babamın boynuna doladığı bezi alıp, bir tavuk kestiler. Kanını bulayıp görünür yere attılar. Öldü sanılsın diye..."

Fakirin canı için sigara

Burada bir açıklama yapalım: Büyük dede çete-

Babam. annem, ablam ve ben Bulgaristan Petriç şehri girişi

lerle çok savaşmış. Hedefmiş o zamanlar. O nedenle bir gecede toparlanıp düşmüşler göç yoluna. Gemilere binmişler. Sabriye anneanne "ben çok kısmetliyim" dermiş hep. Nedeni de gemide olan bir hadise. Kumanya için isim bildirilmiş. Büyük anne de, kendisini, büyük dedeyi, oğullarını söyledikten sonra. "Bir de kızçem var, bir Sabriye" demiş. Kumanyacı hem Kızçe'ye, hem Sabriye'ye yazmış. İki kumanya gelmiş bir çocuğa. Önemli tabii yoksul bir gemide.

Samsun'a gelmiş gemi. İnmişler. Büyük dede denizin ötesine bakmış "karşıda Rus mu var?" diye sormuş. "Evet", demişler. "Onca yıl Yunanla, Bulgarla uğraştık, şimdi de Rusla uğraşmayalım" deyip iç kesime doğru ilerlemeyi tercih etmiş ve Amasya'ya gelmişler. Anneannem Samsun'u çok severmiş. Selanik'e benzetirmiş. Arada Amasya'dan Samsun'a geldiğinde denize karşı oturup sigara içermiş. Rahmetli çok sigara içermiş zaten, erken ölmüş. Kibrit kullanmaz, birbirine eklermiş. O kadar severmiş ki sigarayı, annemle teyzeme vasiyet etmiş, "ben ölünce benim canım için fakire, fukaraya sigara dağıtın" diye. Tevekkeli annem bayramlarda kapıya gelen bekçiye, çöpçüye, davulcuya birer paket 'Silahlı Kuvvetler' sigarası verirdi. Sonra tabii sigara sağlığa zararlı diyerekten bu gelenekten vazgeçildi. Ama ben Gezi Parkı sakinlerine sabahları 'anneannemin canı için' sigara dağıtarak bu geleneği günümüze taşıdım. Anneme de söyledim. Ses etmedi.

Gelelim dedeme. Dedemin sonradan aldığı soyadından Petriç'li olduğunu anlıyoruz. Yıllarca bizim için anlamsız bir harf grubu olan Petriç soyadını daha sonra araştırdığımızda, bugün Bulgaristan'da Yunanistan ve Makedonya sınırında bir şehir olduğunu öğrendik. Geçen yıllarda ailecek oraya gidip Petriç trafik levhası önünde fotoğraf bile çektirdik. Bu arada o bölgenin ülkelerinden bazı sporcularda Petriç soyadına rastlıyorum. Belki akrabadırlar. Edirne tarafında da Petriç göçmenlerinin yaşadığı yerler var.

Masalın mutlu sonu

Dedem, tabii anneannemden daha büyük olarak biniyor göç gemilerine. Anlatıldığı üzere, köyünde bir sevgilisi var. Onunla kaçmak istiyor. Ama kız istemiyor, hatta Bulgar bir askerle görüşüyor. Dedem gemiye binmeden önce geri geliyor, ama dedem artık istemiyor onu bu haliyle. Kalp kırıklığıyla biniyor gemiye. Ama bu arada bir felaket daha yaşıyorlar. Dedem, annesi ve evli çocuklu olan ablasının ailesiyle geliyorlar limana. Ancak gemilere binerken ablası, kocası ve çocukları başka gemiye biniyor, dedem annesiyle başka gemiye biniyor; "durun biz aileyiz" diyorlar ama nafile, birbirlerini kaybediyorlar. Dedem ablasını da kaybetmiş olmanın üzüntüsüyle, annesiyle geliyor anavatana. Onlar da Amasya'ya ulaşıyor bir şekilde. Orada, Amasya'nın en güzel kızlarından olduğu söylenen anneannemle tanışıyor. Evleniyorlar. 2 dayım, 1 teyzem, bir de annem oluyor. Dedemin annesi hiç Türkçe konuşamazmış. Annem "Bulgarca'ya benzeyen bir dildi" diyor. Tipik kaynanaymış, kızdı mı geline toruna basarmış kalayı kendi dilinde. Dedem Amasya'nın en eski esnafıymış. Yani herşeyin satıldığı dükkanlardan biriymiş. Dayımla annem dükkanda çalışırmış. Yazları kedilerini de toplar, bağa giderlermiş. Bağ kültürü yaygındır o coğrafyada. Amasya'da, Tokat'ta, Çorum'da... Güzel bir aileymiş anlayacağınız.

Dedem kaybettiği ablasını hiç unutmuyor ve arıyor umutsuzca. Gazeteye ilan veriyor. 1940'lı yılların sonuna doğru

Ama masal burada bitmiyor. Daha güzel bir sonu var: Dedem kaybettiği ablasını hiç unutmuyor ve arıyor umutsuzca. Gazeteye ilan veriyor. 1940'lı yılların sonuna doğru. Ve buluyor. Nerede mi? Osmaniye'de... Nasıl mı? Çünkü kızkardeşinin çocuklarından biri Osmaniye'de bir gazete bayi imiş ve doğal olarak o zamanın bütün gazeteleri var onlarda. Annemle teyzem seneler sonra Osmaniye'de büyük halayla, kuzenlerle buluşmuşlar.

Belki de sıradan bir Rumeli hikayesi... Belki de bir gün kitap olmalık bir ön taslak.

Canım teyzemi yadederek... Nur içinde yat.

meltem@meltemarikan.com

Gerisi Fasarya

Meltem Arıkan

Her sabah uyandığımda, artık daha olumlu bir yazı yazsam diyorum, ancak daha güne gözümü açtıktan birkaç dakika sonra ne yazık ki bu duygu yok olmakla kalmıyor, öfke ve kızgınlık tüm hücrelerimi ele geçirmiş oluyor.

Yaşama olumlu bakmak çocukların satıldığı, kullanıldığı ve öldürüldüğü bir dünyada nasıl mümkün olur bilemiyorum. En azından ben bu yaşama olumlu bakamıyorum...

Bize, size, herkese ne yapmamız, ne yapmamamız, nasıl hissetmemiz, nasıl hissetmememiz, nasıl düşünmemiz, nasıl düşünmememiz, nasıl davranmamız, nasıl davranmamamız gerektiği konusunda ahkam kesenlerden o kadar çok bıktım, o kadar çok usandım, o kadar çok yıldım ki...

Hele bir de kadınsanız, hele bir de gençseniz, hele bir de...'ler hiç bitmiyor...

Ekle ekleyebildiğin kadar; anneyseniz, babaysanız, evliyseniz, bekarsanız, nişanlıysanız, dulsanız, yaşlıysanız...

Herkes kendiyle uğraşmak yerine, neden acaba hep başkalarını terbiye etmekle bu kadar meşgul? Ben terbiye edilmek istemiyorum!..

Kendimizi keşfedeceğimiz, kendimiz olmaya çalışacağımız, kendi isteklerimizi gerçekleştireceğimiz, istediğimizi giyeceğimiz, ya da çıplaklaşacağımız, gerekirse avaz avaz bağırabileceğimiz, gerekirse hıçkıra hıçkıra ağlayabileceğimiz ya da kahkahalarımızın çın çın çınlayacağı bir zaman yaratmamıza imkan yok bu yaşamda...

O kadar sıkıldım ki...

O kadar bıktım ki...

O kadar yoruldum ki...

Sizler yalan yaşantılarınızda mutlu mutlu yaşayın, ama lütfen beni buna zorlamayın. Sizler gibi olmak istemiyorum...

Ne yaparsak yapalım, nasıl olsa daima hoşnutsuz birileri olacak. Ne kadar iyi olmaya çalışırsak çalışalım, nasıl olsa birileri için kötü olacağız. Ne kadar anlayışlı olursak olalım, nasıl olsa birileri için anlayışsız kalacağız. Ne kadar fedakar olursak olalım, nasıl olsa birileri için bencil olacağız. Ne kadar dürüst olursak olalım, birileri için sahtekar... Ne kadar ahlaklı olursak olalım, birileri için ahlaksız... Ne kadar içten ve samimi olursak, birileri için namussuz olacağız.

"Kendine dürüst ol yeter. Aynada gözlerinin içine bakabiliyorsan ve ondan memnunsan gerisini boş ver. Başını yastığı koyduğunda uyuyorsan eğer, vicdanın rahattır" gibi beylik laflarından, umut tacirlerinden, yaşamı bir anda değiştirecek mucizelere inananlardan ve her gün yeni bir yöntemle mutluluğu bulanlardan da artık içime gına geldi...

Kendini kandırmak bedava, ama ne olur bana bulaşma...

İnsan malzemesinin en çok kendine ihanet ettiğini bilirken, bu malzemenin kendine dürüst olabileceğine nasıl inanacağım?... Kendini kandırmaya dünden razı insan malzemesi, aynada kendi gözlerinin içine bakamadığında kendini kandırdığını anlayacak ve ben buna inanacak mıyım?... Vicdan zaten çoktan terketmiş bu malzemeyi... Bu malzeme mi beni yoğuracak?...

Siz ne olursanız olun, karşınızdaki sizi görmek istediği gibi şekillendirecek... Olumlu veya olumsuz...

Siz ne anlatırsanız anlatın, karşınızdaki kendi duymak istediklerini duyacak ya da duyduklarını kendi istediği şekilde yorumlayacak... Olumlu veya olumsuz...

Siz ne yaparsanız yapın, karşınızdaki yaptıklarınızı kendi işine geldiği ya da gelmediği şekilde algılayacak...

Yani...

Aslında siz ne olursanız olun, hiç kimse sizi olduğunuz gibi göremeyecek... O nedenle de sürekli size bir şeyler buyuran seslere ve sizi yargılayan çığırtkanlara kapatın kulaklarınızı ve duygularınızı...

Korkuların beni hapsetmesine, 'başkaları ne der'lerin beni kelepçelemesine izin vermiyorum, hapishanelerin sadece betondan örülmediğini çok iyi biliyorum...

Bu dünyaya tek başımıza geldik ve tek başımıza gideceğiz. Yarın çıkıp evden bir mezarlığa gidin ve bakın ve görün ve dinleyin sessiz mezar taşlarını... Yaşarken onca bağıran sesler orada sessizlikle eşdeşler... Belki günler, belki aylar, belki yıllar önce bugün burada bağıran bizler gibi olanlar değil mi orada yatanlar?... Ve bizler de yarın ya da öbür gün onlar gibi sessiz kalacağımıza göre...

Hiç olmazsa yaşayacağımız sınırlı zamanı sevdiğimiz ve bizi seven, bizimle genişleyebilen, bizimle neşelenen, bizimle hüzünlenebilen ve yaşamı paylaşabildiğimiz sevdiklerimizle; kendimiz için, kendimiz gibi, kendimiz olarak yaşayalım... Kahkahalar atalım. Dans edelim. Sevişelim ve herkese rağmen kendimiz için mutlu olalım. Gerisi fasarya zaten...

LONDRA YOLCUSU KALMASIN

Ramize Erer

Fransızlar tatil manyağı. İki ayda bir 15 gün okul tatili var burada. Bahar tatilini Londra'da okuyan oğlumun yanında geçirmeye karar verdik. Kızımın ilk uzunyol otobüs yolculuğu olucaktı bu. Heyecanlıydık.

Paris-Londra otobüsü olduğunu, zor zamanlarda imdadıma yetişen Türk arkadaşlarımdan öğrenmiştim. Otobüsler konforluydu, wifi vardı, üstelik hızlı trene göre çok ucuzdu. 2.5 saat yerine 8 saat gidecektik. önemli değildi. Yolculuğun kendisini seviyordum ben.

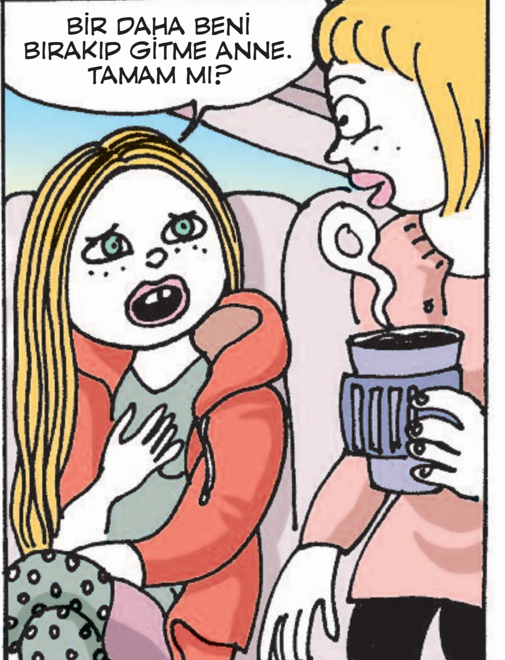
Dışarda doğa canlanmıştı. Yemyeşil ağaç kümelerini, otlayan inekleri, sessiz köy evlerini, uzayıp giden toprak yolları seyrede seyrede Lille şehrine vardık. Burada yeni yolcular alıyordu otobüsümüz ve ihtiyaç molası molası vardı.

Ben de diğer yolcular gibi gara girip bir kahve almak için indim. Şöförümüz her 15 dakikada bir 15 dakikanız kaldı diyordu soranlara. Böylece 1 saat geçirdik.

Kızım otobüs beni bırakıp gidecek diye çok korkmuştu.

Sınıra geldiğimizde otobüsten inip pasaport kontrolüne gittik. İlkini Fransız polisini kolayca geçtik. İkincisinde İngiliz polisinde takıldık.

Yolcuların hepsi geçmiş biz kalmıştık.

Sonra Fransızca bilen kadın bir memur durumu açıkladı. Kızımın vizesinin iki gün sonra dolduğunu ve mutlaka geri dönmemiz gerektiğini söyledi.

İki günü geçirirseniz, kızınız bir daha vize alamaz diyordu. Çok utanmıştım. Benim dikkatsizliğim yüzünden yarım saatten fazla seklemişti herkes. Çıkışta muavin tuhaf bir neşeyle bizi bekliyordu.

Otobüste kimse söylenmiyor, homurdanmıyordu. Dünyanın en anlayışlı insanlarıyla yolculuk yapıyorduk.

Sonra bana 2. Dünya savaşı zamanlarını hatırlatan şu trenlerden biriyle Manş'ı geçtik.

Victorya Garı'nda otobüsten inip Lonra taksilerinden birine attık kendimizi. Kızım hayretle yanımızdan geçen reklam afişleriyle kaplı otobüsleri seyrediyordu.

Bizi karşılamak için yurdun kapısına çıkmış oğlumu görünce bütün yorgunluğum gitti.

Sürecek

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

aksoyezgi@gmail.com **Ezgi Aksoy**

• Bu ayı **Bursa**'daki bombalı saldırı ile noktaladık. Canlı bombalar, Türkiye'nin en gözde şehirlerinden başlayarak 81 ilin tekmilini birden gezecek gibi duruyor. Çünkü canları nerede patlatmak isterse orada patlatma lüksüne sahipler. Canlı bombacıların insafına kalmışız; onların bize biçtiği ömrü yaşıyoruz. Bu; neredeyse bir distopya bile değil. Bu; daha çok senaryosu kötü yazılmış, kotarılamamış bir **cehennem**.

• Canlı bombacılar, son dönemin en iyi filmlerinden **Mad Max Fury Road**'u izleseydiler; eminim şöyle patlatırlardı artık kendilerini: **"What a lovely day!"** Çünkü burası senin cehenneminse, onun cennet kapılarının açıldığı yer. Çünkü sen ölüyorsun onun "lovely day"inde...

• Ve nihayet "**anayasada laiklik olsun mu, olmasın mı**" tartışmasını da açmış bulunuyoruz. Birisinin "halk istemezse laiklik de olmaz" sözleri geliyor aklıma. Hatta bir diğerinin "değişim olacak da, kanlı mı olacak, kansız mı olacak" sözleri. Sokakta meclis başkanının sözlerini protesto edenler gaz yiyor, gözaltına alınıyor... Sonra yalnız ve güzel ülkemi düşünüyorum; kazanımlarından kurtulmaya bu kadar meraklı başka bir ülke aklıma gelmiyor.

• Bir **Fransa** düşün; "**giyotin iyiydi be abi**" diye tartışma başlatmış. Ya da bir **Almanya** düşün; "**kadınların recm edildiği ülkeleri görüyoruz canımız çekiyor, negzel biz de cadı diye kadın yakıyoduk**" diyerek 300 yıl öncesine dönmeyi gündeme getiriyor. Düşünemedin değil mi... Komik çünkü.

• Medya da kazanı harlamış; dindar anayasa mı, laik anayasa mı diye tartışma sunuyorlar. Irak televizyonlarındaki dünya yuvarlak mı, yoksa bunnar Ameriga'nın oyunları mı konulu tartışmaya döndü ortalık. Manyak mısınız olm siz?

• **Osmanlı Ocakları,** meclis başkanına destek vermiş. "**Laikliği de alın gidin bu ülkeden**" buyurmuşlar. Zaten en son kala kala bi laiklik kaldı. Onu da aldık mıydı, ülke otomatik olarak Osmanlı ayarlarına geri dönüyor.

Osmanlı Ocakları, meclis başkanına destek vermiş. "Laikliği de alın gidin bu ülkeden" buyurmuşlar. Zaten en son kala kala bi laiklik kaldı. Onu da aldık mıydı, ülke otomatik olarak Osmanlı ayarlarına geri dönüyor

• Osmanlı'ya dönmek istiyorsunuz; hadi onu anladık. Peki neden gerileme ve hatta çöküş dönemine dönmek istiyorsunuz, gül gibi yükselme ve ilerleme dönemi dururken?

• Abdurrahman Dilipak adlı şahsın son bombası, "**Mustafa Kemal döneminde ilkokul seviyesinde bira dağıtılırdı, vatandaşa eroin satılıyordu**" çıkışıydı. Yandaş medyanın absürt şakalarıyla güldük, eğlendik bir dönem. Ama artık işin iyice boku çıktı. "Doktor bu ne?" demezler mi adama. Nasıl hastalıklı bir fantazyanız var, siz bu sinir ve nefretle nasıl yaşıyorsunuz be kardeşim.

• Isparta'dan **Urfa**'ya soğan adı altında **IŞİD** için mühimmat taşınmış. Yahu nasıl, neden, niçin?

• Kilis'e özellikle son günlerde atılan **IŞİD** roketlerinin haddi hesabı yok. Ama medya "**Kilis'e düşen roketler**" diye bir fenomenden bahsediyor. **Numan Kurtulmuş**, "Kilis'e roketler nereden düşüyor, her zaman tespit edemiyoruz" diyor. Allalla, **Ancient Aliens** falan çağırın bakalım hangi uzaylılar düşürmüş roketleri.

• **Kilis halkı**, doğal olarak, "**biz başka devletin vatandaşları mıyız?**" diye soruyorlar. Zira günlerdir roketlerle dövülen Kilis'i korumak için hiçbir çaba gösterilmiyor. Soğanlar kimin için çalıyor çünkü soğanlar...

• Kilis'te konuşan bir kadın elindeki bayrağı göstererek "**bu bayrakta benim dedelerimin kanı var, şimdi de annemin kanı bulaştı**" diyordu. "Şimdi de annemin kanı bulaştı" diyordu... Gözümüzle mi ağlasak kanarız, yüreğimizle mi bilmiyorum. Ama vicdanımızla karşı durmamız gerek bu olana bitene, onu biliyorum.

• **Birleşik Krallık**'tan **Action on Armed Violence** kuruluşunun araştırmasına göre, 2015 yılında Türkiye'de silahlı saldırılarda ölenlerin oranı yüzde 7 bin 682 kat artmış. İçinde yaşarken tam olarak göremediğimiz bir felaket bu. Ölüm darbe yapmış, haberimiz yok.

• Öğrencilerini taciz eden öğretmenler ortaya çıkmaya devam ediyor. Akıl almaz, vicdana sığmaz vakalar okuyoruz. Bir salgın gibi yayılmış sapıklık, bir ur gibi büyümüş bağrımızda. Çok yazık. Yazıktan da yazık...

• Ben öğretmen çocuğuyum. Öğrencilerini benden bile önde tutan, köy enstitüleri öğretmen okuluna çevrildikten sonra mezun olan iki öğretmenin kızıyım. Babam parasız yatılı okumuş, annem gündüzcüymüş. Lise 1'de aşık olmuşlar ve birlikte bir hayat kurmuşlar. Geçen hafta annemle babamın evindeydim. Öğretmenlerin öğrencilerine cinsel istismarda bulunduğu haberlerini okurken gözleri dolan babamı izledim. Annem haberleri izlerken dişlerini sıkıyor, sinirden titriyordu. Onlar kadın-erkek demeden tarımdan enstürman çalmaya, dikişten soba kurmaya kadar her şeyin öğretildiği; fizik ve biyoloji labratuarları arasında mekik dokuyarak eğitilen bir neslin temsilcileri. Son dinazorlardan yani. "**Komünist yetiştiriyor**" diye kapatılan köy enstitülerinin son kalıntıları olarak, tacizci "meslektaş"larına ve öğrencilerin akıbetine göz yaşı döküyorlar. Bir zamanlar ağızlarına pelesenk olan "**eşit, parasız, bilimsel eğitim**" sloganları, şimdilerde masallardan bir cümle, bir tabir sanki. Yazık, hem de çok yazık...

• Komünist öğretmen istemeyiz, ama muhbir öğretmen isteriz. Ankara'daki okullarda **terörle mücadele komisyonları** kurulacak ve bu komisyonlar, aylık rapor sunacaklar. "Cadı avı" diye tabir ettiğimiz hadisenin ete kemiğe büründüğü yer, işte burası. Engizisyon yaşasaydı, bizle gurur duyardı.

• Bağzı öğretmenlere açılan soruşturmaların sebepleri arasında sendikal faaliyette bulunmak, derste melekler yok demek, evrim teorisini anlatmak, HDP'nin seçim başarısını kutlamak gibi sebepler var. Suç olarak tanımlanmamış şeylerin suçunu işleyebileceğiniz yegane ülke Türkiye. Bu gurur hepimizin.

• Çanakkale Biga'da Milli Eğitim Müdürlüğü, ilkokul, ortaokul ve liselerdeki kız öğrencilerin **Emine Şenlikoğlu**'nun konferansına götürülmesi talimatı vermiş. Ders saatinde Şenlikoğlu'nu dinlemeye götürülen öğrencilere Şenlikoğlu, kadınların neden türban takması gerektiğini anlatmış. Bugünün gerekliliği, yarının zorunluluğu...

• Malatya Gazi Anadolu Lisesi müdür yardımcısı, sosyal medyada folklör oynayan öğrencilerin fotoğraflarını paylaşıp "**hangi baba 16-17 yaşındaki kızının elini bir erkeğin tutmasını, diz dize, göz göze, kol kola sarmaş dolaş halt oyunu oynamasını ister**" diye yazdı. Wo-wo-wow! Ders gibi okutulacak bir beyan. Sırayla gidelim... Birincisi; baba vurgusu. Kızlar babalarının malı değildir. İkincisi 16-17 yaşındaki kızlarının yaşıtlarıyla elele tutuşmasını kaldıramayan babaları tedavülden kaldırmak gerek artık. Üçüncüsü kadın-erkek eşitliğine, iletişimine bu kadar düşman eğitimci güruhunun da tedavülden kalkması icap ediyor.

• Daha önce de yazmıştım; kendi bedenine, kendi cinselliğine bu kadar yabancılaşmak hiç sağlıklı değil. Yemek yemek, su içmek gibi olağan bir fizyolojik ihtiyacın böylesine tabulaştırılması, elbette mental ve fiziksel hasarlara sebep olacaktı ve nitekim oldu da.

• **Kimse kusura bakmasın**; Türkiye'de eğitim sisteminin aldığı bu feci hal, çocuk yapmama ısrarımdaki öncül etkenlerden biri.

• **Abant İzzet Baysal Üniversitesi** doçentlerinden **Fethi Kılıç** derse girip "**kız öğrenciler ayağa kalksın**" demiş. Ardındansa "**bu defa kadınlar ayağa kalksın**" dedikten sonra, "**siz ne zaman kadın oldunuz, ahlaksızlar!**" diyerek kadınları azarlamış. Söyleyeceklerim gırtlağımda düğümleniyor, konuşamıyorum. Bu yozluğu, bu "ahlaksızlığı", bu hadsizliği hazmedemiyorum, sindiremiyorum, olduramıyorum!

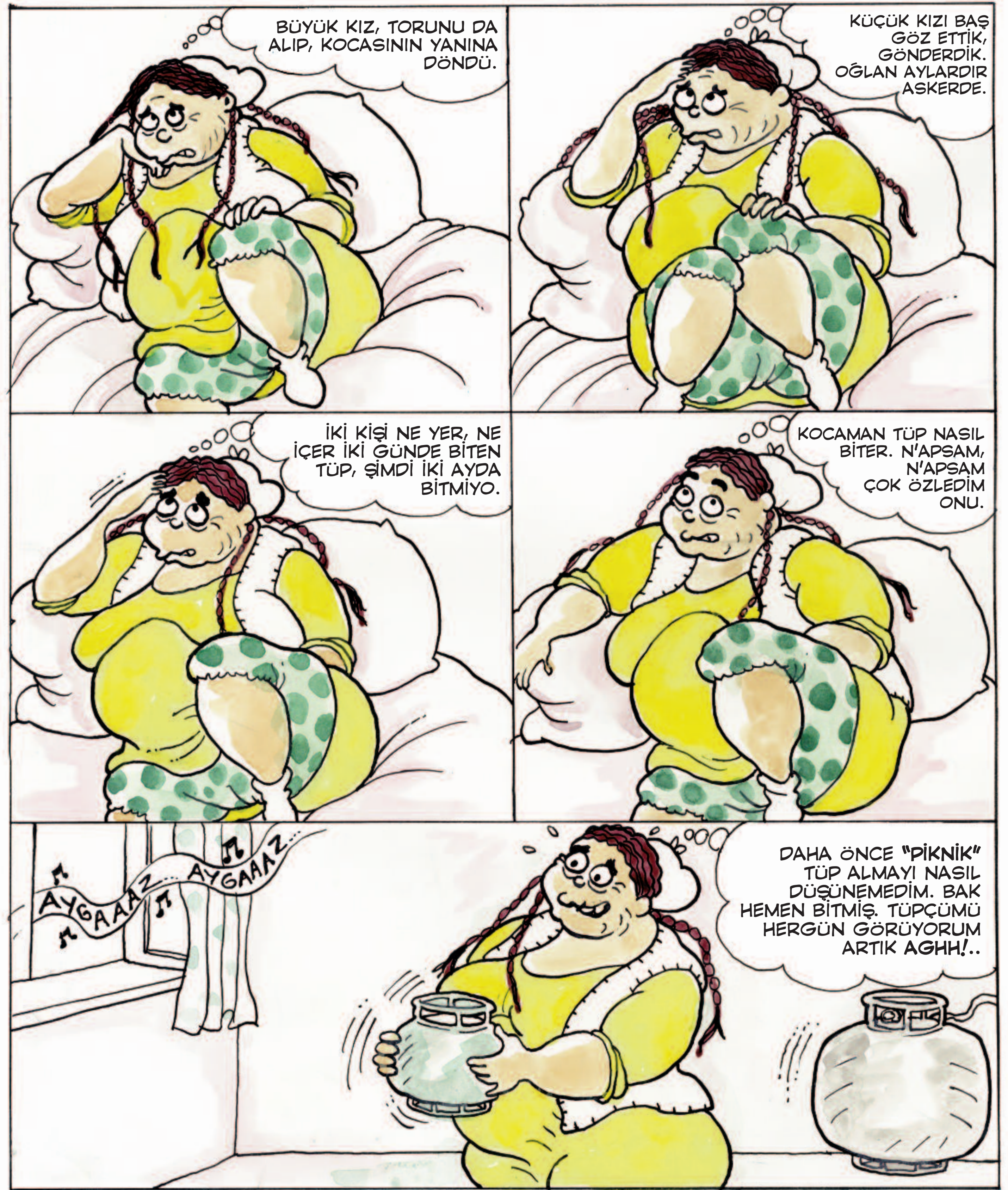
• Türkiye üniversitelerinin yeni akademik tartışması: "**Kadın mı, kız mı?**"

• Çağlayan'daki İstanbul Adliyesinde polisin tekmeleyerek kaburgasını kırdığı ÇHD'li avukat **Zeycan Balcı Şimşek**, "**8-10 kez aynı yere tekme geldi. Belimi kırmak için tekmelediler**" diyor. Söz konusu polisler hakkında işlem başlatıldığına dair hiçbir veri yok. Adliye önünde avukat beli kıran polislerimiz var ve aramızdalar. Çogküsel.

TÜPÇÜ

Ramize Erer

• AKP Sakarya Ferizli İlçe Kadın Kolları Başkanı Rahime Meral D, feysbuktan tanıştığı birine bikinili fotoğraflarını yollamış. Adamsa bir süre sonra Meral Hanımı bikinili fotoğrafları yayınlamakla tehdit etmiş. Meral Hanım bikinili görünmemek için 16 bin lira ödemiş söz konusu şahsa. Şantaj elbette iğrenç bir şey. Lakin söz konusu fotolar bikinili la... İki ay sonra biz kendiliğimizden feysbuklarda, instagramlarda paylaşıcaz büssürüsünü mesela. **Te Allaam** diyelim geçelim efenim.

• Trabzon Of'ta müftülük görevlisi **Ayşe Yılmaz**, din adamlarına afet ve acil durumlara ilgili eğitim verirken, AKP'li Of Belediye Başkan vekili Ayşe Yılmaz'a, "**Erkekler kadından vaaz mı alırmış. Bizim kadınlardan alacağımız eğitime ihtiyacımız yok!**" diyor. Hatta ses sistemini kapattırıyor. Sorulan sorulara da "**Evet, kendisini konuşturmadım**" diye cevap veriyor. Aferin sana! Kadından vaaz almayan ve afette ne yapacağını bilmeyen bir erkeg olarak hayırlı işler dilerim.

• Dünyanın 4. büyük asma köprüsü **Osman Gazi Köprüsü**, açıldı. Lakin geçiş 120 TL imiş. Ulaştırma bakanı da, pahalı bulan geçmesin demiş. Bunu da gene asgari ücretli seçmen alkışlamıştır. Yol yaptık, köprü yaptık, ama size değil diyorlar. Otomobillerin dışı, sinemaların kapısı, köprülerin görüntüsü bedava. İyi ki çalışıyorlar, he mi? E çünkü **manzara** güzel.

• Bazı Kürt haber kaynaklarının belirttiğine göre, **Musul**'da **IŞİD** üyelerinin kölesi olmayı kabul etmeyen 250 kadar kadın idam edilmiş. Ortadoğu'da yaşamla ölüm arasında sadece bir pala darbesi kadar mesafe var. Onurlu yaşam ve hayatta kalma içgüdüsü arasında ise, dev bir ölüme yürüme cesareti. Ölümü kutsayacak, ya da hayatta kalmak için köleliğe boyun eğen kadınları yerecek değilim. İnsan yapımı bir cehennemin yarattığı insan manzaraları karşısında çaresizce başımı eğiyorum sadece.

• BBC'nin haberine göre, Türkiye'de uygulanan baskı ve fişleme politikası, Avrupa'da yaşayan Türkiyelilere de uygulanmaya başlanmış. **Rotterdam**'daki **Türkiye Başkonsolosluğu**, Erdoğan'a hakaretin kendilerine bildirilmesini talep etmiş. **Avrupa'da fişlenme qeyfi**... Nays...

• Söz konusu muhbirlik çağrısını köşesine taşıyan Hollanda'da yaşayan gazeteci **Ebru Umar**, **Kuaşadası**'nda gözaltına alındı ve kontrol şartıyla serbest bırakıldı. İşte "**dünya devi**" böyle olunuyor. Yeri geldiğinde Hollanda'da yaşayan gazeteciyi bile tutuklayabilmeli bir dünya devi. Yürü be Türkiye!

• Wikileaks'ten sonra bir de **Panama Belgeleri** çıktı başımıza. Sanki bizi ilgilendirirmiş, etkilermiş gibi bakıyoruz biz de işte, merak... İzlanda Başbakanının yolsuzlukları ortaya saçılınca halk protesto etti ve başbakan derhal istifa etmek zorunda kaldı mesela. Sonra gökten üç elma düştü; biri bizim kafamızı yardı, diğer ikisini görmedik bilmiyoruz.

• Akkuyu Nükleer Santral projesinin yüzde 49'una **Cengiz İnşaat** adında düz bir inşaat şirketi talipmiş. Tamamını Ruslar yapacakken nispeten içimiz rahattı, ama bu nedir Allasen. Şu meşhur Bulgar kahin **Baba Vanga**'nın 2020'ye kadar Avrupa'da nükleer serpinti kehaneti vardı. O serpintinin Akkuyu'dan yayılabileceğinden kıllanıyorum şu sıralar.

• Ülkenin çığırından çıkan gündemi artık komik bile değil. Gündeme karşı duruşum: "**Ben gülüyor muyum?**"

• Game Of Thrones başladı, lakin **Jon Snow**'un akıbeti hala açıklığa kavuşmadı. Böyle şey olmaz arkadaş! Kanser olduk yeminle; dirilecek mi, yakacak mısınız, **tamamen öldü mü** tiz açıklansın artık ya.

• Belki de adam tamamen ölmüştür de biz gerizekalıyızdır. Yaşıyor mu? / Yaşamıyor. / Hiç mi yaşamıyor?

• Donald Trump, nasıl sinir bozucu bir karakter ya. Yani neredeyse bizimkilerden bile daha sinir bozucusu. **Bush** bile bundan daha iyiydi. En azından "espri anlayışı" zannettiği bir nefret söylemini her yerde dillendirmiyordu. Eyy Ameriga, akıllı ol lan.

• Onca kirin pasın içinde yüzümüzü bir akademisyenlerin cezaevinden çıkması güldürdü. **Esra Mungan**'ın yüzü ay gibi, pırıl pırıl parlıyordu. Demek hala ışık var dedirtircesine gülümsüyordu akademisyenler. İşte asıl şimdi bahar geldi...

• Dava sürecine damgasını vuran çıkış "**suçluysa tutuklu yargılanacak tabi**" beyanıydı. Türkiye hukuk sisteminin özeti gibi, itiraf gibi bir çıkıştı. Kayda geçti.

• Bu ay kayda geçen bir başka sevgi dolu söylem de, "**ya baş eğeceksiniz, ya baş vereceksiniz**" idi. Tüm hücrelerimizde yankılandı, atomlarımız bile hissetti sarsıntıyı.

• Esra Mungan'ın savunmasında yer alan bir cümleyle bitirelim; "**bizler devletin kulları değil vatandaşlarıyız, devletten talepte bulunmak hakkımız**" Haydin güzel baharlar...

Can Pazarı

Konyalı Avrupa Birliğiyle Kayserili pazarlığı yaptığını sanıyor... Elimizde ki kozu değerlendiremediğini düşünüyorum. Şayet Kayserili olsaydı, bir parça pastırmayla Avrupa'yı tavlar, taksitsiz beklemesiz altı milyar Euro'yla birlikte Merkel'i de rehin alır gelirdi... Hem boynumuzdaki tasmadan Haziranı beklemeden kurtulur hem Yunanistan'dan aldığımız her bir beden için Avrupa'ya bir tane değil hepsini gagalardık... Gerçekten bu anlaşmayı anlayanınız var mı? Ben tam kavrayamadım da! Bir alıyoruz bir veriyoruz (mu?). Bu nasıl perhiz nasıl lahana turşusu... Kestirmeden gideydiler ya!

Lodosun kayıkları sürüklediği gibi etrafa dağılmış insan bedenleri, sahillere vuran Aylanlar, hayatın anlamını yitirmiş canlar... Ege sularında boğulmayı göze alarak savaştan kaçan insanlar üzerinden yapılan, insan onurunu yok eden, çirkin pazarlıklar... Onlarsız, onlar için verilen kararlar... İnsanlar, mal gibi kurbanlık koyun gibi pazarlanıyor, satılıyor, takas ediliyor... Medeni Avrupa! savaştan kaçan canlara "ensar" olmadığı gibi önlerine Osmanlı Konağı gibi yüksek duvarlar örüyor, kendi insanlarına " İnsan Haklarını" dönüm dönüm verirken... " Lanet olsun kör vicdanınıza" derken beynimde açılan ufak bir fay hattı doksan üç yıl önce yapılan buna benzer iğrenç anlaşmayı hatırlatıyor. Tarihteki yerini mide bulandıran karasinek gibi alan ilk ve tek zorunlu göç. "Mübadele." Anadolu ve Yunan topraklarından, bahar bulutu gibi yerinden sökülen bir milyon yedi yüz bin insan... Adeta dağılan aileler... Yıllarca iki tarafta da kadife tuvaletler ve kara çarşaflar, şapka ve fesler, bot ve takunyalar kendi huylarıyla, adetleriyle, ticarete, meydanlarda, limanlarda bir arada yaşam kavgasında birbirlerini desteklemiş, birbirlerinin adetlerine, inanışlarına saygı göstermişler birlikte eğlenmiş birlikte ağlamışlar. Bu gün yapıldığı gibi o vakitlerde onlarsız onlar için kararlar alınmıştı. Asırlardır yaşadıkları coğrafyadan evlerini, topraklarını, aşklarını, izlerini bırakarak şiddetle kovuldular. Geriye evleri, dükkanları, anıları ve yürekleri kaldı. Hiçbir açıklama yapılmadan, " hayır" deme hakkı verilmeden... Sırtlarında bir bohça ve binlerce acıyla... Gemilerde insan denizi... Altlarındaki denizden daha tuzlu akan gözyaşları... Akdeniz'in suları bugün olduğu gibi cesetlerle dolmuş Gavur İzmir yanarken. Gidenler ve gelenler götürüldükleri coğrafyada kök salamadılar alışamadılar yeni yaşama yeni adetlere. Yıllar yıllı acılarını kuşaktan kuşağa aktardılar. Birçoğu doğduğu topraklara hasret göçtü bu dünyadan... Henüz "mübadele" görüşmeleri sürerken başka coğrafyalara sürülmek istemeyen binlerce Rum Anadolu'dan kaçarak Suriye'ye sığınmışlar. Zira onlarda bugün Suriye'den göç edenlerle aynı kaderi paylaştı. (Kaderse sürüklenmek) Bir kap çorba için sıraya dizilmişler. Ortak noktaları: Savaş, korku, umut... Yunanistan halkı ki çoğu mübadil borç ödercesine Suriyelilere kış boyunca sahip çıktı olmayan ekmeğini paylaştı. Geçmişteki yanlışların, haksızlıkların tekrarlanmaması için "Mübadele" konusunda yazılan gerçek hikayeler, çevrilen ibretlik filmler insanın yüreğini kanatıyor. Ne yazık ki yirminci yüzyılda da aynı tas aynı hamam...

Kayserili insan üzerinden pazarlık yapar mıydı bilemiyorum ama ben bu şartlar altında Avrupa'ya vizesiz gitmeyi reddediyorum.

...

Katina Karanikola

BİRBİRİNİ YİYEREK DOYANLAR KULÜBÜ

3. Sayfa

Dr. Gökçen Erdoğan

Ülkede her tür cinayeti advanced seviyesinde öğrendiğimiz, tatbik ettiğimiz ve maalesef Amerika'dakilerle yarışacak seri katilleri –henüz- yetiştiremediğimiz için –ki ben gerçekten çok ümitliyim-, bir yerden sonra 'yaratıcı cinayetler' başlığı altında mücadele etmeye başladık. Basit gibi görünen ama aslında gerçekten çılgınca cinayet senaryolarıyla, gazetelerin kendileri kalksa 3. sayfaları tek başına ayakta durabilecek gibi görünüyor. Evet burası artık her bakımdan bir 3. sayfa ülkesi. 3. dünya ülkesi olmaktan daha vahim mi bilmiyorum ama en az o kadar vahim olduğunu yürek şişkinliğiyle söyleyebilirim. Evet benim içim şişti. Her gün birbirinden acıklı, dokunaklı ve inanılmaz hikayeler dinleyen, yaşayanlarıyla direkt iletişimde olan ben, tvde gazetede gördüğüm bir şeye donup kalabiliyorum artık. Şaşırma duygum yeniden hortladı.

Kıyıda köşede sessiz sedasız ve geçim kavgasıyla yoğrulmuş kendi halinde evlilikler içinde bunca yasak aşkın peydaholması ve bunların çok önemli bir kısmının mağdur eş ya da günahsız çocuk cinayetiyle son bulması ne tür bir kader? Onayladığım için söylemiyorum elbet; ancak bu ülkede namus adı altında zalimce, acımasızca işlenen cinayetler unutulacak gibi değil ki. Bu ülkede asgari maaşla çocuk büyütmenin zorluğuyla yarışacak zorluklar o kadar az ki. Bu ülkede cesaret, komşunuz şiddet görürken polisi arayıp yardım çağırmaya bile yetmiyor ki. Bu ülkede bunca gözü kara aşıkne ara türedi?

Bir kadın mutsuz evliliğinden kaçıp başka bir mutsuz evlilikten kaçan adama sığınıyor. Gizli kapaklı sürdürdükleri ilişki patlak verince de ya el birliğiyle kadının ya da adamın eşini ya da olaya tanıklık eden bir çocuğu, öz çocuklarını öldürüyorlar. O da olmadı intikam için aile içinden bir kurban seçiyorlar. Bahçeye ceset gömüyorlar, eski sevgiliyi yeni sevgiliye vurduruyor kocalarının üstüne yıkıyorlar. Karılarını iffetsizlikle suçlayarak vurup bir akrabasıyla kaçıyorlar. Öz çocuklarına tecavüz edip bir de hamile bırakan kahrolasıca insan bozuntuları ise başka bir yazımın konusu, buraya kısacık sığdırmak kanıma dokunur doğrusu.

Bize n'oldu? Yürümeyen, mutsuz ve sağlıksız bir evliliği mahkeme yoluyla sonlandırmak ve yeni bir hayata yelken açmak ne zamandan beri bir insanı öldürüp cesedinden kurtulmaktan daha zor? Parmak izlerinden kimliği tespit edilemesin diye ellerini kesip cesedinin geri kalanından ayrı bir yere gömmek ne zamandan beri böylesi çocuk oyuncağı? Ne zamandan beri kimden korkmamız gerektiğini bilemezhalde, şüpheciliğin pençesinde yaşamaya mahkumuz?

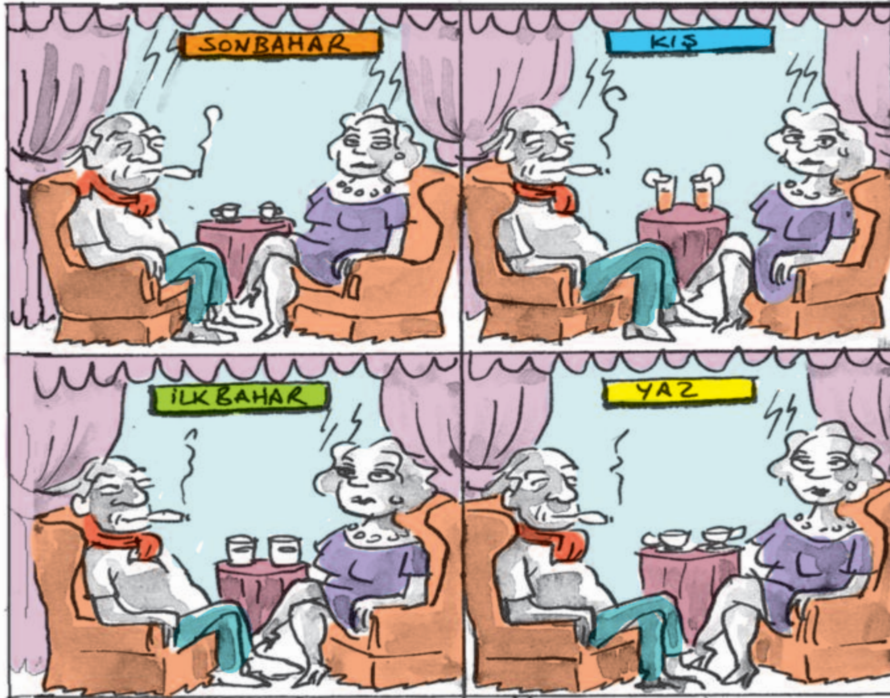
Bakkalımız çakalımız bu insanlar, üst komşumuz ya da servis şoförümüz. Eşimizin kardeşi ya da kız kardeşimizin eşi, çocuğumuzun öğretmeni ya da mahallenin imamı. Biz artık korkmak için standart bir profil belirleyemeyiz. Birinden korkmak için kendimize geçerli olduğuna inandığımız gerekçeler sıralayamayız. Vahşi cinayetler, artık bize normal görünenlerin de ilgi alanında. Suç, birilerinin tekelinde olmaktan çıktı. Ve galiba ben ilk defa bir şeyin tekelden çıkmasına çok kızgınım. Ben eşimden dostumdan korkacağım bir hayata uyarlanıyorum, siz de öyle. Hepimiz bu 'yaratıcı cinayetler çılgınlığı'nın birer kurbanıyız zihnen. Bizi korkuttular ve güvensiz kıldılar. İnsanı insana güvensiz kıldılar.

Aşkı vahşetmiş gibi yansıtıyorlar artık, çocuklarda kan lekeleri bırakıyorlar çimen lekesi yerine. Anlamsızca gözü kara seviyorlar.

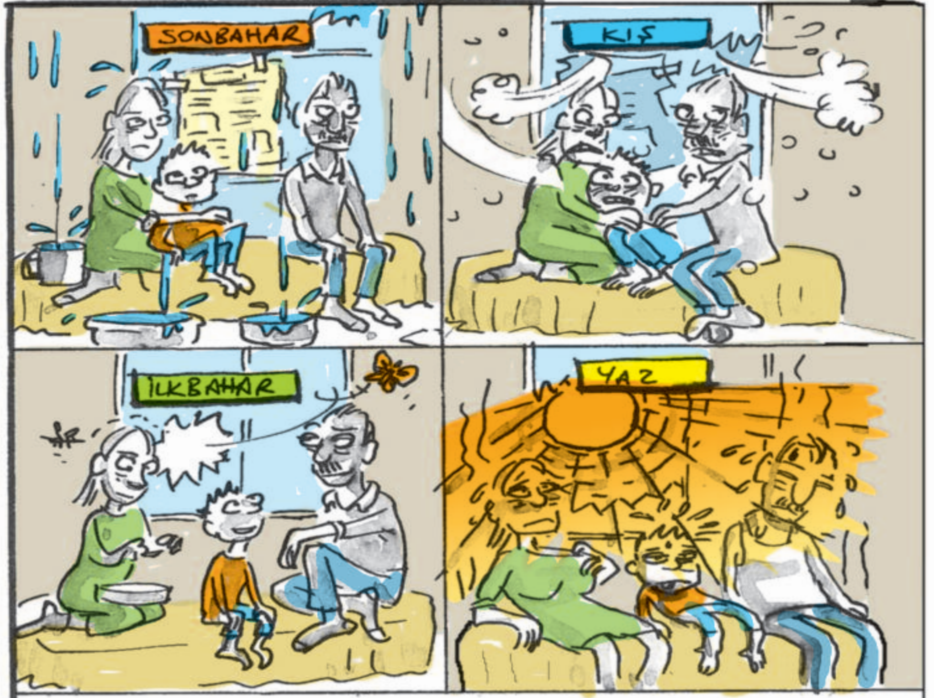
Çocuklarınızın, mutsuz olurlarsa, başları sıkışırsa eski yuvalarına dönebileceklerini bilerek gitmelerine ve yeni hayatlarını kurmalarına izin verin. Sevmeyi öğretin, insan yaşamının ne kadar kıymetli olduğunu anlatın. Dünyadaki en önemli şey olmadıklarını bilsinler ama sizin için önemlerini de hissetsinler. Bu canileri biz yetiştirdik, bizim kurallarımız, bizim tutucu yanlarımız, bizim dinlemeyen ve çaresiz kılan tutumlarımız. Ve evet içlerinde de varmış.

İyiye gitmiyoruz, vakitlice görmek gerek. Bu 3. sayfa batağından bir an önce dönmek gerek.

Ben Her Bahar Anca Kıştan Çıkarım!!

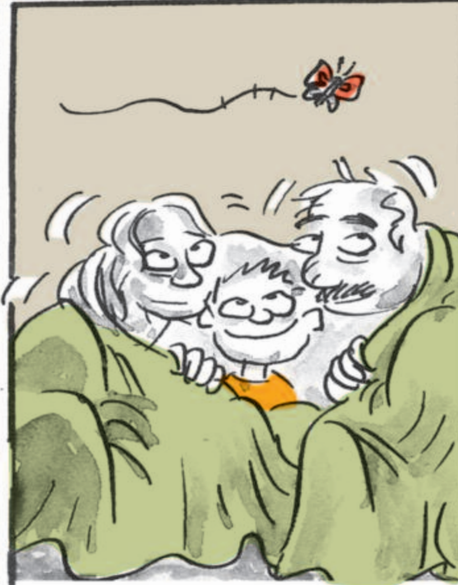
YAZ KIŞ 22 DERECEYE AYARLI EVLERE, VİVALDİ'YLE GİRER DÖRT MEVSİM...

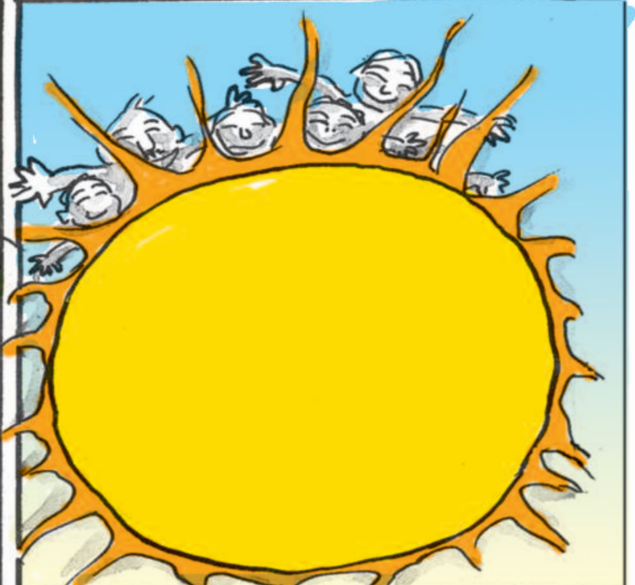
DÖRT MEVSİMİN ÇIKMADIĞI EVLER, VİVALDİ'Yİ NEYLESİN...

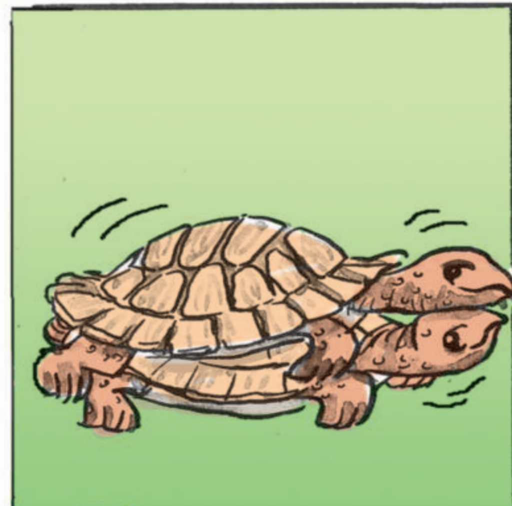
İKLİMLER BEDAVA! ISLANMAK, DONMAK, AZMAK VE YANMAK... PAHALI OLAN, HER MEVSİMİ SOLUMAK...

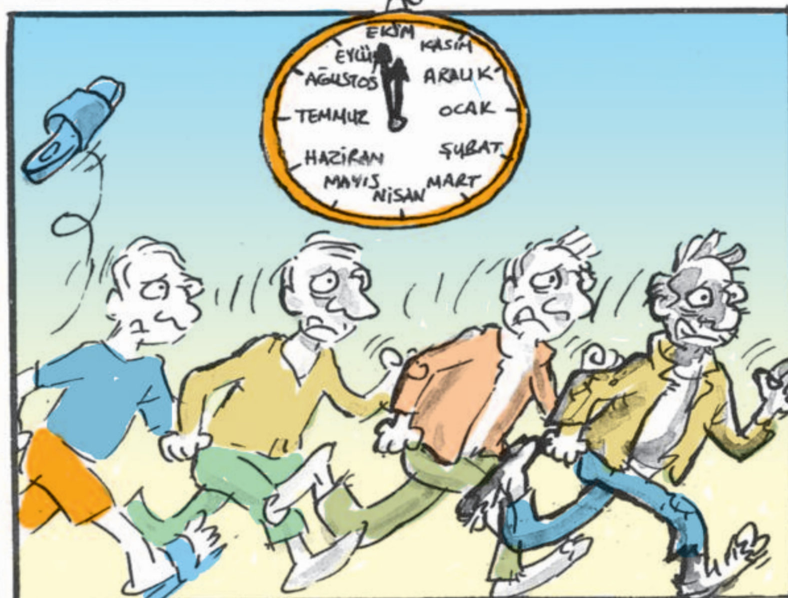
GARİBANLAR EKONOMİKTİR, HER YIL TEK MEVSİM YAŞAR...

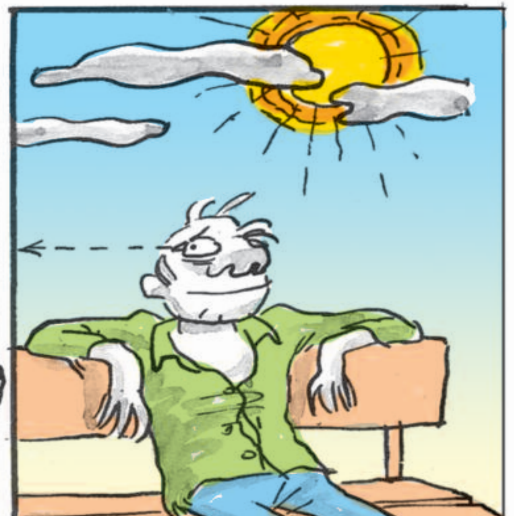
KIŞLARI ÜŞÜYEN, ANCAK UZUN BİR YAZLA ISINIR...

NASIL Kİ YAVAŞ KABLUMBAĞA, 150 YILDA ANCA TAMAMLAR BİR ÖMRÜ...
GARİBAN DA ALACAKLI ÖLÜR, BİR ÖMRÜN DÖRTTE ÜÇÜNÜ...

HER YAZ SONU BİR KAYGI BİR TELAŞ... GİTMİŞTİR GENE FUKARANIN ÖMRÜNDEN BİR YAŞ...

ISINMAYA ÇALIŞMAKTAN AŞKA GELMEDİ Mİ YİNE SIRA? ÇIKMAYAN CANDAN UMUT KESİLMEZ, ÖNÜNDE PASTIRMA SICAKLARI VAR DAHA...

Ne Zaman Seni Düşünsem İçimden Bir Şiir Firar Ediyor

Arzum Uzun

Instagram/arzumuzun

Onca yıl, saatleri birbirine ekleyip gün yaparak bekledim.
Boş bir tarlada yanlışlıkla yeşermiş tek bir ağaç gibi bekledim.
Ölmüş de cesedi bulunamamış bir savaş zayisi gibi bekledim.
Kıyameti bekler gibi bekledim...
Sevdiğini söylemeni.
Hiç vazgeçmeden sevmekten seni
Kozmik bir bağ olduğuna inandırdım kendimi...
Seninle benim, dünyayla bizim aramızda
Beni sana, bizi yeryüzüne bağlayan.
O bağa tutunup devam ettim yaşamaya.
Günlerle geceleri birleştirdim haftalara.
Aylardan yol yaptım yıllara, yıllardan yollara.
Dön diye...
Bekledim.
Dönmedin.
Kendimi inandırdım, kendimi kandırdım yokluğunda
Beni sevdiğine.
Aksini düşünmek mümkün değildi çünkü.
Düşünürsem delirirdim belki.
Aklımı kandırarak korudum yokluğunda.
Beni sevdiğine, seni sevdiğime kandırarak.
Kimi sever gibi olsam durdurdum kendimi,
Geri döneceğine, benim olacağına inanarak.
Kimi sever gibi olsan, durduracağına inandım kendini.
Aslında beni sevdiğini anlayacağını sandım her seviştiğinde.
Bütün anlamsızlıklarının anlamı bende sendin.
Bütün anlamsızlıklarımın anlamı sensin sandım.
Bir tek sana inandım.
Kendimden çok sana dayandım şu fani dünyada.
Sevdiğine kandırdım kendimi.
Bu hayata, bu hayalden bağlandım.
Oysa...
Her rüyanın sonunda uyanıp gerçekle yüzleşmek gibi,
Her hayalin de miyadı doluyor sevgilim...
Bütün masallar prenses uyanınca bitiyor.

Ben senden defalarca ayrıldım.
Onlarca kez küstüm, binlerce kez barıştım seninle...
Gıyabında.
Kaç kere aldattım seni, pişman olup döndüm sana
Gıyabında.
Ve sonunda...
Gıyabında yaşamaktan, gıyabında sevmekten yoruldum seni.
Yokluğunun hayatıma astığı bombalı pankartın altında yaşamaktan yoruldum.
Tam da o noktada kaldırdım kadehimi, her seferinde...
Yine sana, hep sana ve hep gıyabında.
Ben o kadehlerde tükendim sevgilim.
Her şişede biraz daha çürüdü duygularım.
Duvar gibi kaldım.
Boş bir kadehe değil de boş bir havuza döndü varlığın.
Yo hayır unutmadım.
Ama sevemiyorum da artık seni...
Gıyabında.
Her hayal bir gün bitiyor sevgilim...
Kendini kandırmaktan yorulunca insan.
Uykudan yorulunca prenses, rüya bitiyor.
Ben seni yalnız sevmekten yoruldum.

Biliyorsun sevgilim,
Gidilen her yolun olmuyor dönüşü geri
Dönüp de bulamamak, bir nevi gidenin kaderi.
Biliyorum sevgilim,

Biliyorsun sevgilim, Gidilen her yolun olmuyor dönüşü geri Dönüp de bulamamak, bir nevi gidenin kaderi.

Ali ve Nino heykeli. *Birbirine bir türlü kavuşamayan iki aşığın hikayesinden yola çıkılarak Tamara Kvesitadze tarafından yapıldı. Heykeller saniyede milimetrik hareketlerle dönerek birbirine yaklaşıyor. Sadece kafaları birbirine temas ediyor ve tekrar ayrılıyorlar. Bu tekrar 15 dakika sürüyor. Gerçek bir kavuşamama hikayesi. Her devirde. (Batum, Ajaria, Gürcistan)*

Mevsimler, iklimler, insanlar değiştiriyor bizi.
Ne sen aynısın ne ben ne de dünya şimdi.
Gözlerini yumarken geçmişin kopuk gölgeleri
Birlikte paylaştığımız saatler, birbirimizi sevdiğimize inandığımız geceler
Ben, seni sevmekten yoruldum.
Beklemekten yoruldum.
Özlemekten yorulur mu insan?
Özlemekten yoruldum.
Geçen gün durdum ve baktım sevgilim,
Her zaman acıdan beslenerek yaşadım.
Şimdi acı çekmekten de yoruldum.
Ben, benden, senden, bir türlü bir olamayan bizden,
Seninle, benimle ilgili her şeyden,
Geçmişten, gelecekten...
Bir türlü sevememenden beni
-Ve zaten hiç sevmedin ki-
Yoruldum.
Yoruldum eskimiş sözlerden,
birikmiş kinlerden, üstü kapalı öfkelerden...
Ben...
Senden de
Sevmekten de
Yoruldum.
Seni yalnız sevmekten.

Mayısın A Noktası:

Muhtemelen ben
Bütün o şehirleri seni unutmak için dolaşmış,
Bütün o şiirleri sana yazmışımdır.
Ve yine büyük bir ihtimalle sen
Okuduğunu anlamamış
ya da tamamen yanlış anlamışsındır.
Çünkü ben ne zaman seni düşünsem,
İçimden bir şiir firar ediyor.

Baharda Aşk

feyhan güver

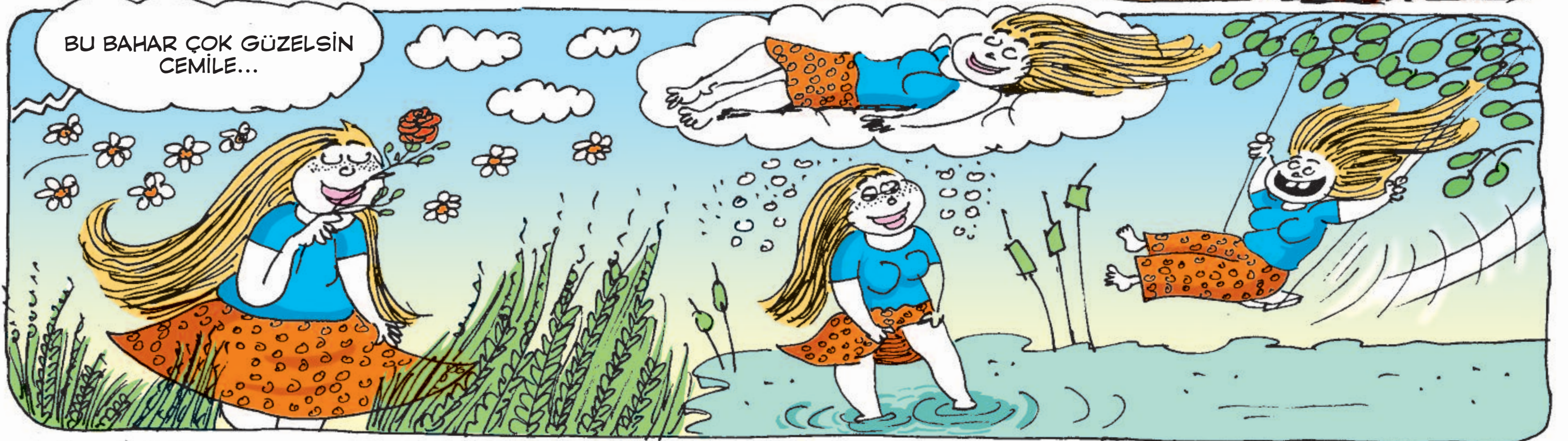

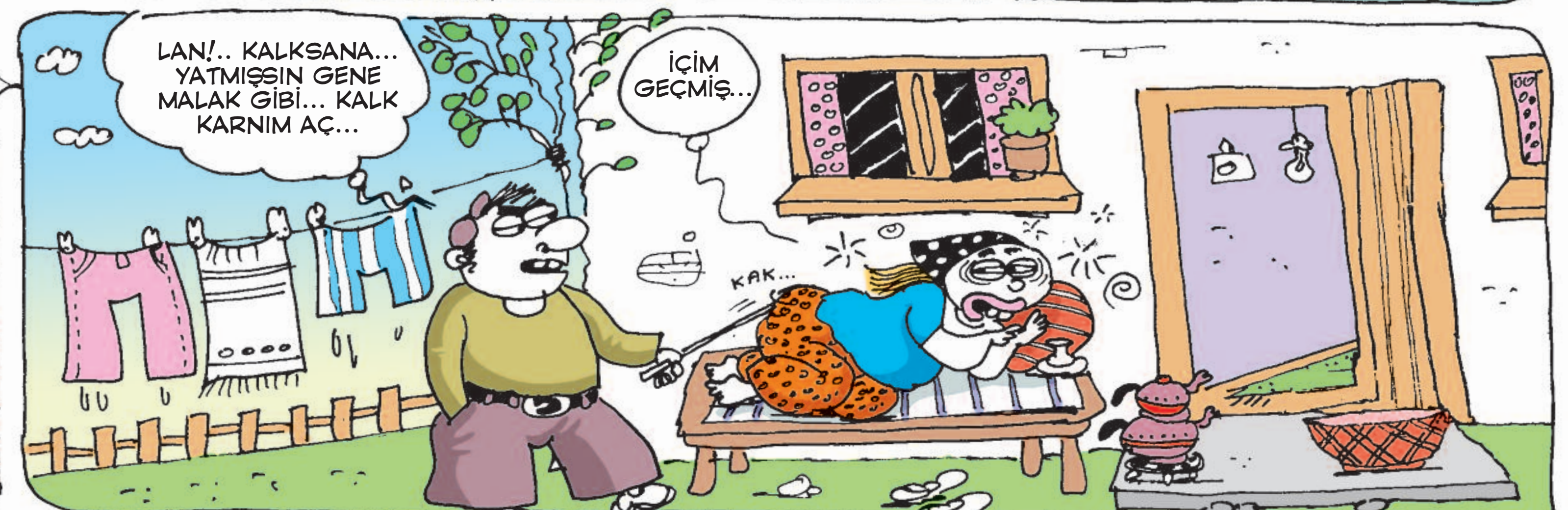

İpek Özsüslü

Sabahın Körü Kahvesi ve Tarihte Kertiş Vakası

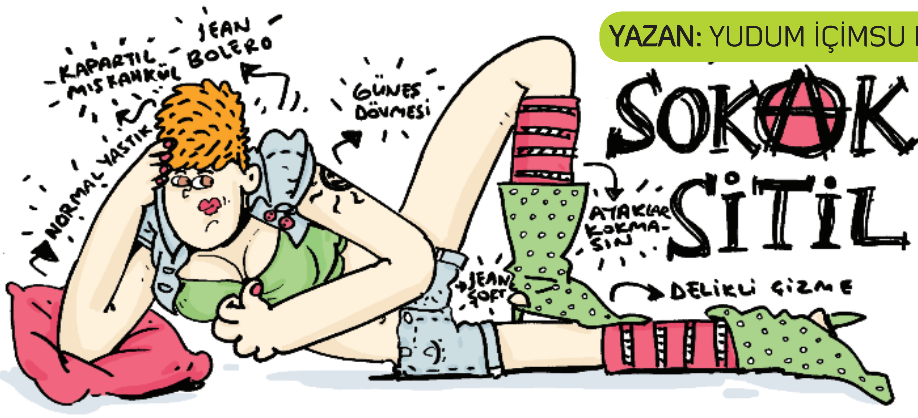

YAZAN: YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELALE

Tuğkan Cemre Karadelik
Nasa'da memur

Tuğkan Bey'in kafası kara kışı yaşarken boyun bel arasına birinci cemre, bel ve ayak arasına ise ikinci cemre düşmüş gözüküyor. Sol elin alplerde kayak yapıyor ama hologramını sana göndermiş zannımca. Ayol o üstündeki yaşlı hırkası mı, hipster gömleği mi yoksa orta yaşlı bankacı süveteri mi olduğuna karar veremeyen kararsız oğlu kararsız mı yoksa kararsız kızı kararsız mı olduğu bile belli olmayan süveter desem olmuyor kazak desem gönül razı değil, gömlek dersem ortamdan çatlamama sebep olacak şey ne? Nerden buldun? Parayla mı aldın yoksa cipsin içinden mi çıktı? Ahahahhay.. Peki o dev çanta ne? Evden mi kaçtın kuzum Tuğkan? Yoksa dellendin mi? Cebine kağıt rulonu koyman pratik hem de sana stil katmış.

Gizemnaz Enteresan Acibi
Grafiker

Gizemciğim bu şapkayı en son 8 yaşımda bir karpuzcunun başında görmüştüm. Evet modada eskiye dönüş var bu yüzden sesimi çıkarmıyorum. Eskilerden günümüze döndüğüne üzüldüğüm tek şey şu omuzlarını alman gülle milli takım kaptanı gibi gösteren ceket. Cem Karaca nın gözlüklerini nereden buldun ayol? Lamban pantolunla uyum içinde. Ayakkabılar olmamış. Buradan notunu kırıyorum.

Laike Hürgül
Performans Sanatçısı / Ahçı

Anladım Laikeciğim, asdfghjk - c sempatizanısın ve biz bu yola yorganımızla çıktık mesajı veriyorsun ya da sen bir homelesssin ve seni terkeden sevgilinin arkasından bakıp açaydım kollerimi, yorganı üstüne kapayaydım, gitme diyeydim derken objektiflerimize yakalanmışsın. Hamile misin ve bebeyini baretle mi koruyorsun allasen? Yoksa yorganına uyum sağlasın diye işgüzarlık olsun diye mi kodun onu oraya? Bandın 76 rambo dan daha rambo gözlüğün 8.50 den daha hipermetrop 9.30 dan bir tık daha miyop göstermiş seni. Hadi öptüm muck kib.

• Ülkenin dörtbir yanından çocuk tacizi vakaları su yüzüne çıkmaya başladı. Olayların çoğunluğunun dindar kesimden olması üzerine “örtbas etme” yoluna gidildiği iddia ediliyor.

• Trabzon Of ilçesinin AKP’li Belediye Başkan Vekili Halil Alireisoğlu, müftülük görevlisi Ayşe Yılmaz’ın konuşmasını keserek “Sen kimsin de vaaz veriyorsun, bizim kadından alacağımız eğitime ihtiyacımız yok” dedi.

• Çocuk istismarı AKP vakıflarında ve çevrelerinde ortalığı karıştırırken, Gümüşhane AKP İl Başkanı’nın kardeşi, yurtlarında 3 kıza tecavüz ettiği belgelenmesine rağmen serbest bırakıldığı iddia edildi.

• Koca cinayetleri artan bir hızla devam ediyor.

Orman Bakanı Veysel Eroğlu: “NASA’dan daha ilerdeyiz.”

Tanışma

feyhan güver

Sanat Tarihinin En Meşhur Sokak Kızları

Ünlü Tablolardaki "Fahişeler"

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

Biz kendi küçük cehennemimizde sanat-sepet işlerine hayli yabancı olsak da, **Batı** dünyası sanatta en bol, yaygın ve çeşitlilikli dönemlerinden birini yaşıyor. Özellikle "**konsept sanat**" bir virüs gibi yayıldı; aklınıza gelen ve gelemeyen her şey, sanat adıyla sunulur oldu. Bu bazıları için harikulade, bazıları içinse nahoş bir gelişme.

Oysa bir zamanlar sanat sadece Kilise için vardı. Dinsel temaların, dini metinlerin, efsanelerin ve kıssadan hisseli hoş anlatıların ya da cehennem tasvirlerinin sunulduğu klasik tablolarda kadın, genellikle sadece "**Madonna**" olarak yer buluyordu. Madonna dendiğinde de kucağındaki **Bebek İsa** ile huşuya gömülmüş bir **Meryem Ana** geliyordu herkesin aklına. Bu elbette **pop art** akımından esinlenmiş **Madonna Louise Ciccone**'nin son 30 yılın "Madonna" vizyonunu tamamen değiştirmesinden ve popüler kültüre damgasını vurmasından önceydi.

Avrupa'da klasik anlamda sanatın bir kilise icraatı olarak **Kutsal Meryem**'le başlayıp aydınlanma çağının şafağında, dünyanın en yetenekli ressamlarının tuvallerinde çırılçıplak sokak kızlarıyla tamamen dönüşmesi, enteresan bir hikayedir aslında.

Neredeyse 2 bin yıl boyunca **Meryem Ana** dünyanın en ünlü kadını, en çok resmi çizilen figürü ve sanatçıların yegane sınavıydı. Neticede bir kadın üstüne ne kadar farklı kompozisyon ve fikir üretilebilirdi ki... Ama sanatçılar durmadan bu sınavla sınanıyordu. Nihayetinde erken **Roma** sanatından

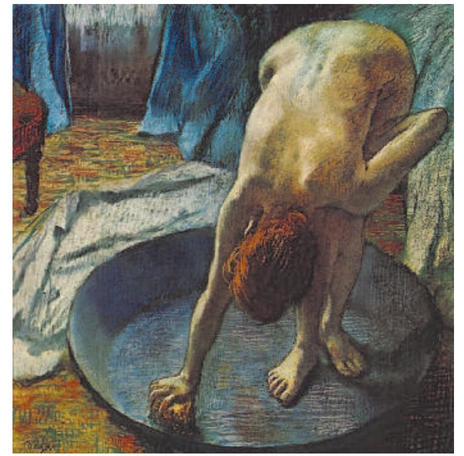
Bizans mozaiklerine, renklerin ve resim bilgisinin bir patlama yaşadığı **Rönesans** tablolarından geçmişe özenen ve Madonna konseptine yeni bir yorum getiren modern sanatçılara kadar, sayısız defa ve sayısız ustanın ellerinde yorumlandı Meryem Ana.

Rönesanstan sonra **Barok** sanatın gelişmesi, bu sefer **Hollanda**'da, **Fransa**'da, **İtalya** ve **İspanya**'da dönemin en yetenekli sanatçılarının tuvallerine Meryem Ana, dinsel konular ve kraliyet mensuplarının yanında; soyluları ve aristokrat sınıfı da taşıdı. Öte yandan rönesansla birlikte popülerleşen Antik mitlerdeki epik hikayeler de tablolarda kendilerine yer buluyordu. Sanatın mercek altına aldığı konular da, alanlar da genişliyordu. Batı, bir zamanlar büyük bir hışımla yok ettiği antik öğretiyi, bir efsaneler bütünü olarak, yeniden keşfediyordu.

Ancak bu dönemde bile sanat hala yüksek bir değerdi ve sadece yüksek tabakaya aitti. Henüz hiçbir sanatçı sanatı kont ve konteslerin, arşidüklerin görkemli saraylarından, yüzleri zehirli kurşun pudrasıyla beyazlatılmış al yanaklı ve ipek elbiseli soyluların dramatik kompozisyonlarından sokaklara taşımayı aklına getirmiyordu. Zira sokakta, alt tabakada, fareler gibi yaşayıp fareler gibi ölmekte olan, kaba ve yanık benizli insanlar arasında, üst tabakayı alakadar eden ne gibi hikayeler olabilirdi ki... Ne var ki zamana ket vurulamıyordu ve zaman beraberinde değişimi de getiriyordu.

Yeni dünyanın keşfiyle dünyanın yuvarlak olduğunun tescillenmesi ve bazı dinsel değerlerin eski popülerliğini kaybetmesinden midir, yoksa neredeyse 1500 yıldır aynı tablonun farklı açılardan tekrar tekrar çizilip durulmasından mıdır nedir; sanatçılar barok dönemden sonra büyük bir ilham ve konu bulma krizine girdiler.

Üstelik **Fransız Devrimi** ve **Napolyon**'un yükselişi, Avrupa'da hayli değişime sebep

olmuştu. **Libértine** çağı ve soylu sınıfın çürümesinin artık saklanamaz boyutlara ulaşması, sanat camiasında büyük kırılmalara ve yeni arayışlara sebep oldu. Kralların ve soyluların dönemi bitmekteyken, yaklaşmakta olan yeni dönemin ayak seslerini, herkesten önce sanatçılar işitiyordu. İşte bu sesler, sanatı 1500 yıl-

lık kilise ve soylu sınıf boyunduruğundan çıkaran, bildiğimiz anlamda içsel ve bireysel sanata ve akımlara da bir biri ardına hayat verdi.

İmpresyonizm, Ekspresyonizm ve Dışarıya Çıkan Sanat

Yüz yıllar boyunca Meryem Ana'nın domine ettiği bir sanat tarihinin bir anda sokak kızları, sıradan kadınlar, sokak hayatı ve sanatçının izlenimiyle şekillenen sokak slüetleri ile dolup taşması, hiç de kolay ve de kabul edilebilir olmadı. Bazı ressamlar, 16. ve 17. yüzyılda sokaklarda seks işçiliği yapan genç kadınları ucuz yevmiyeler karşılında model olarak kullanmaya başladığında, sanatın asıl alıcısı olan yüksek sosyete ve aristokratlar, tam anlamıyla şok olmuştu. Ancak gelmekte olan, daha da şok ediciydi.

Günümüzde çok az sanat eseri, 1860'larda **Edouart Manet**'nin "**Kırda Öğle Yemeği**" tablosunun şok ettiği kadar şok edebilir toplumları. Manet'nin Kırda Öğle Yemeği tablosu, tüm zamanların en tartışmalı sanat eserlerinden biridir ve döneminde deyim yerindeyse infiale neden olmuştur. Tamamen giyinik iki erkekle beraber öğle yemeği yemekte olan bu çırılçıplak kadın, dosdoğru izleyenin gözlerinin içine bakmakta ve görünüşe göre bu cüretinden gurur duymaktadır. Üstelik giyinik erkeklerin sohbetine ilgi göstermediği gibi, bulunduğu andan soyutlanmışçasına, öylece durmaktadır. Muhtemelen ne soylu, ne de üst tabakadandır. Çünkü teni soylular kadar açık değildir ve vücudu gevşek bir duruşa sahiptir. Dönemin sanat anlayışına göre hiçbir sanatsal değeri olmadığı gibi, sefil varlığının toplumsal anlamda da bir değeri yoktur.

Kırda Öğle Yemeği, tıpkı Monet'nin bir diğer eseri olan **Olympia** gibi, sanat eleştirmenleri tarafından skandal olarak nitelenmiş ve "vahşi, kaba ve kabul edilemez" bulunmuştu. Üstelik Manet'nin Olympia tablosundaki modeli bir ressam olan **Victorine Maurent**'ti. Ancak resmedilen, mitolojik Olympia'dan çok uzaktı. Monet'nin resme yerleştiği ayrıntılar sayesinde, bir "**courtesan**"ı yani sosyete fahişesini resmettiği çok açıktı. Oysa o yıllar sosyetenin courtesan'larla düşüp kalkmayı sevdiği, ancak bunun hiçbir şekilde açığa vurulmasından hoşlanmadığı yıllardı.

Bir kraliyet ressamı olarak başladığı kariyerine sokaktaki yoksulluğu, **Napolyon**'nun İspanya işgali sırasındaki vahşeti ve sokak kadınlarının yalınlığını resmederek devam eden **Francisco de Goya**, kuşkusuz model olarak sokak kadınlarını kullanan bir diğer güzide isimdi. Üstelik bunu son demlerini yaşamakta olan engizisyonun gölgesinde yapmıştı.

Goya'nın "**Çıplak Maja**" tablosu, Batı sanatında mitolojik bir karakter ya da daha derin bir anlam içermeden dosdoğru çıplak bir kadını resmeden ilk eser olarak kabul ediliyor. Çırılçıplak Maja, yastıklar üzerine uzanmış, öylece izleyiciye bakıyor.

Manet, Goya, Velazquez, Paul Cezanne, Edgar Degas, Henri de Toulouse-Lautrec, Gustave Courbert,

Jean-Auguste-Dominique Ingres gibi ressamlar sayesinde ilk defa Afroditler, Venüsler, Olympia'lar dışındaki kadınlar da çıplak olarak resmedildi. Bu cürretkar bir yaklaşımdı ve elbette bugün birer başyapıt olarak kabul edilen bu tablolar, o zamanın dini ve muhafazakar çevrelerinde hiç de hoş karşılanmamıştı.

Zira bu sanatçılar sıradan kadınları, hatta "kötü kadın" olan çıplak kadınları tuvallerine taşımaktayken, Avrupa'nın iç kesimlerinde hala kadınlar cadı oldukları gerekçesiyle yargılanmakta, işkence görmekte ve hatta yakılmaktaydı. Soylu kadınlar, sıkıştıkları toplumsal kurallar kıskacı içinde bunalıyor ve histeri teşhisiyle akıl hastanelerine tıkılıyordu.

Kendini "Libertine" olarak adlandıranlar, özgürlükçü olma iddiasıyla soylu sınıfın geleneklerinden ve adetlerinden sıkılmış soylulardan oluşuyorlardı. Bu libertine'ler arasında, fahişeliğin gerçek yüzünden bağımsız ve bu gerçekliğe ilgilisiz, tamamen soyut bir "fahişe romantizmi" yaşanıyordu. Libertine'ler, elegan ve acemi üst tabaka kadınların kalbini kırmada yarışırken; bir yandan da servetlerini sosyete fahişelerinin ayaklarına seriyorlardı.

Dönemin soyluları ve gönül verdikleri fahişeler, frengi ve bel soğukluğu gibi

Günümüzde çok az sanat eseri, 1860'larda Edouart Manet'nin "Kırda Öğle Yemeği" tablosunun şok ettiği kadar şok edebilir toplumları

sek değer olarak bildiğimiz ne varsa, temellerinin atıldığı yüzyıl, 20. yüzyıl.

1800'lerin sonlarında, 1900'lerin başlarında **Gustav Klimt**, **Pablo Picasso** gibi öncü sanatçılar; sanattaki kadın imajını tamamen dönüştürdüler. Bir kuşak önce izlenimcilerden ve dışavurumculardan aldıkları bayrağı, bir adım daha ileriyi taşımaktaydılar.

Klimt, model olarak arkadaşlarını, sokakta gördüğü ve enteresan bulduğu kadınları kullanmayı tercih ediyordu. **Adele Blouch Bauer**, en bilinen modeli ve yakın arkadaşıydı. Sembolist tarzıyla sanat tarihinde çığır açarken, bir yandan da "**Frau bei der Selbstbefriedigung**" gibi tablolarla toplumu şok etmeyi tercih ediyordu.

Kübizm akımının öncü ismi Picasso ise seks işçilerini model olarak kullanma alışkanlığını bir üst seviyeye taşımış ve genel evde çalışmakta olan beş seks işçisini "**Avignon'un Genç Kadınları**" tablosunda resmetmişti. Avignon, söz konusu genel evin adıydı ve Picasso'nun bu tablosu, görücüye çıktığı 1907 yılında en ileri görüşlü sanat eleştirmenlerince bile "fazla" bulunmuştu.

20. yüzyılda, büyük savaşlar döneminin arifesinde, 18. ve 19. yüzyılın sanatçılarının meşhur ilham kraliçeleri dönemi kapanıyordu yavaş yavaş. Sokak

Bir kadının hastaneye tıkılması için, kocasının beyanının yeterli olduğu yıllardı.

Kadınlar hala toplumun istenmeyenleriydiler ve yaygın ve resmi bir görüş olarak, kötülüğün kaynağı olarak görülüyorlardı. Ancak ne kadar enteresandır ki, Avrupa'nın bu katı muhafazakarlığını, aristokrasi müptelalığını ve yüksek ahlak sevdasını yavaş yavaş kıran da; bu tablolara yansıyan yeni sanat, sokakların sıradan kadınları ve hatta seks işçileri oldu. Özellikle post-impresyonist sanatçıların tablolarına modellik yapan genç kadınların çoğu, zaman zaman ya da sürekli fahişelik yapmakta olan alt tabakadan genç kadınlardı.

Bu sırada Avrupa toplumu, yüksek tabaka arasında da hala yüksek düzeyde kadın düşmanlığı yaşıyordu ve sokak kadınlarından, fahişelerden, yoksulluktan ve alt tabakadan tiksiniyordu. Libertine kesimde çürümeye övgüyle başlayan fahişeliği yüceltme eğilimleri bile toplumun bu tutumunu değiştirecek gibi değildi.

hastalıklarla kırılıyordu oysa. Kişisel hijyen yok denecek kadar azdı ve bir avuç suyla temizlenmeye çalışılan vücut sıvıları, sokak denen beş karışlık boşluklara dökülüyordu. Bu çürümeyle ilgili, ortada romantik hiçbir şey yoktu yani... Üstelik dönemin yenilikçi tablolarında resmedilen bu kadar sert bir gerçeklik olmadığı halde, soylu sınıf gene de bu yeni sanatı kabullenmekte büyük zorluklar yaşadı. Ancak vizyon sahibi sanatçıların ısrarı, yüz yıl gibi bir sürede Avrupa'da çok şeyi değiştirmişti.

20. Yüzyılda Sanatçılar ve Sokak Kadınları

20. yüzyıl, yani 1900'ler, modernizmin yükselişi ve klasik anlamda soylu sınıfın burjuvaziye indirgenerek yok olmasının yılları olarak biliniyor. Sanayi devriminden sonra işçi hareketlerinin, kadın hareketlerinin, sosyal sınıfların doğuşunun ve birey olma bilincinin yükseldiği bir dönem olarak da; bugünkü hayatımıza dair yük-

kadınlarını ya da sokaktaki kadınları model olarak kullanma eğilimi de, 20. yüzyılda çok daha yaygındı. Üstelik bu durum artık son derece olağanlaşmakta ve alışılmaktaydı.

Öte yandan 20. yüzyıl, hiç olmadığı kadar sıradan, halktan kadın portresinin çizildiği yüzyıl olarak da kayda geçti. Zira 20. yüzyıl, kadının erkek dünyasında olduğu gibi, kadın olarak varlık gösterme çabasının tırmandığı yüzyıl. Doktor, gazeteci, avukat, aktivist, politikacı, şair, düşünür, akademisyen ve dahi sanatçı olarak kadınlar tuvalleri ve hayatı renklendirdiler. Böylece sanatta Meryem Ana ile başlayan kadın varlığı, sokak kadınlarının sokaklarına uğradıktan sonra, bugünlere geldi. 1800'lerden itibaren öncü ressamların tablolarında soyunan bu kadınların bugünün vizyonunda, günümüz toplumunun kadın algısında ve modernizmde payı olduğunu bilmek; zamanın kelebek etkisinin bizleri bir başka gıdıklama yolu olsa gerek...

Elvida'nın çocukluğu neşeyle hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır...

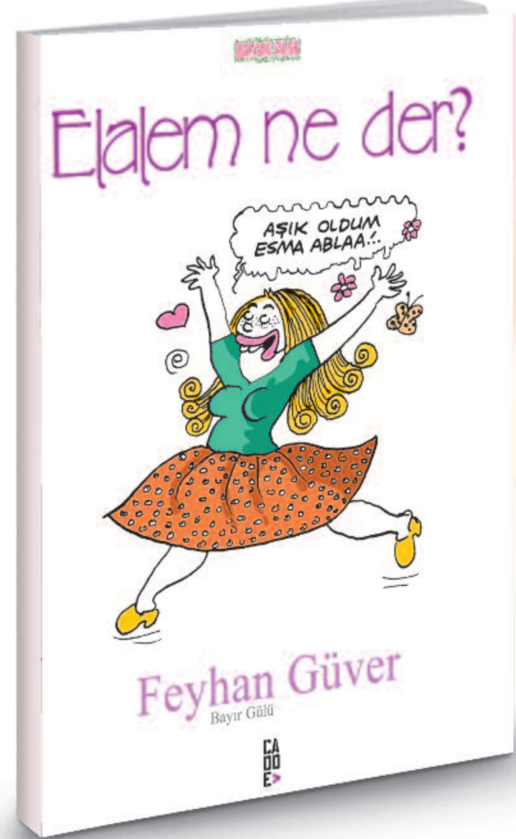
Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

Kitapçılarda, Gazete Bayiileri ve Zincir Marketlerde

D&R, Remzi, İnkilâp, Nezih, Kitapsan, Carrefour, Migros, Kipa, Tansaş, Metro, Macro, Macro Group, Kiler, Onur, Pehlivanoğlu, Yeni Çağdaş

BAYAN YANI
2016-05
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükkaptan
Abonelik Asiye Uludağ
(0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST **TEL:** (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset **Tel:** (0212) 858 00 93 **DAĞITIM:** DPP A.Ş.

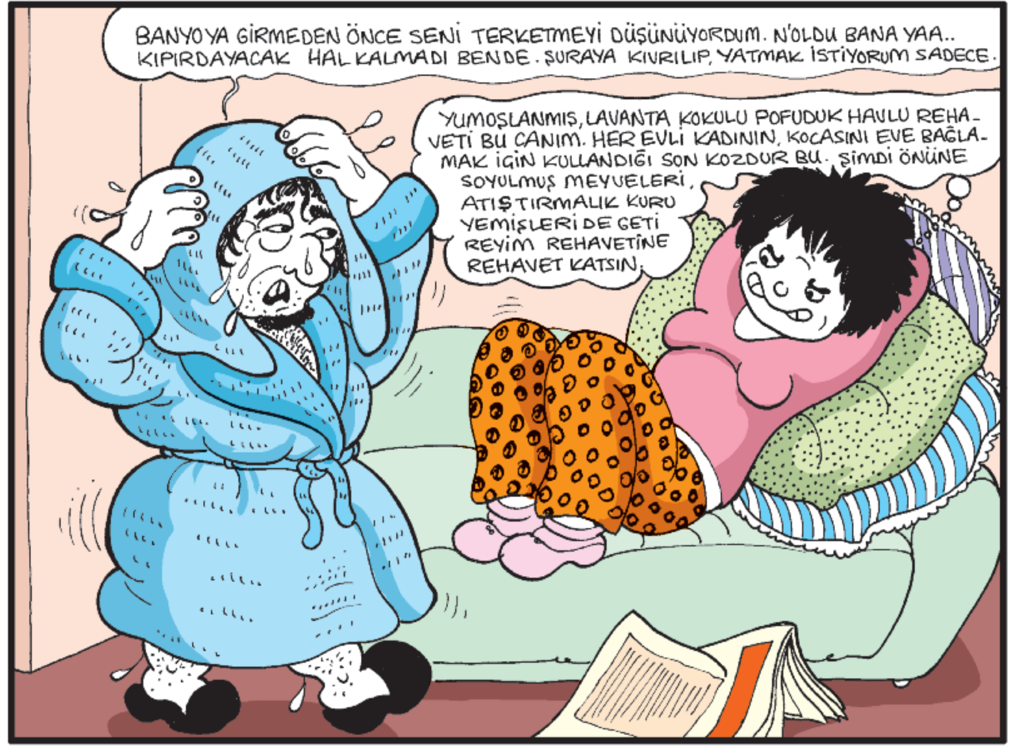
Tehlikeli İlişkiler

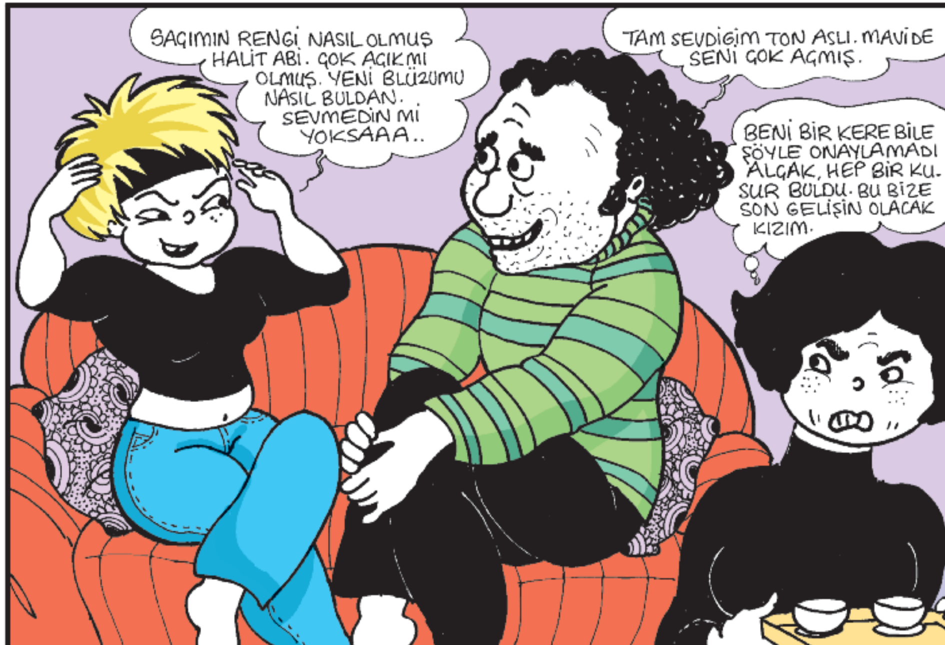
Ramize Erer

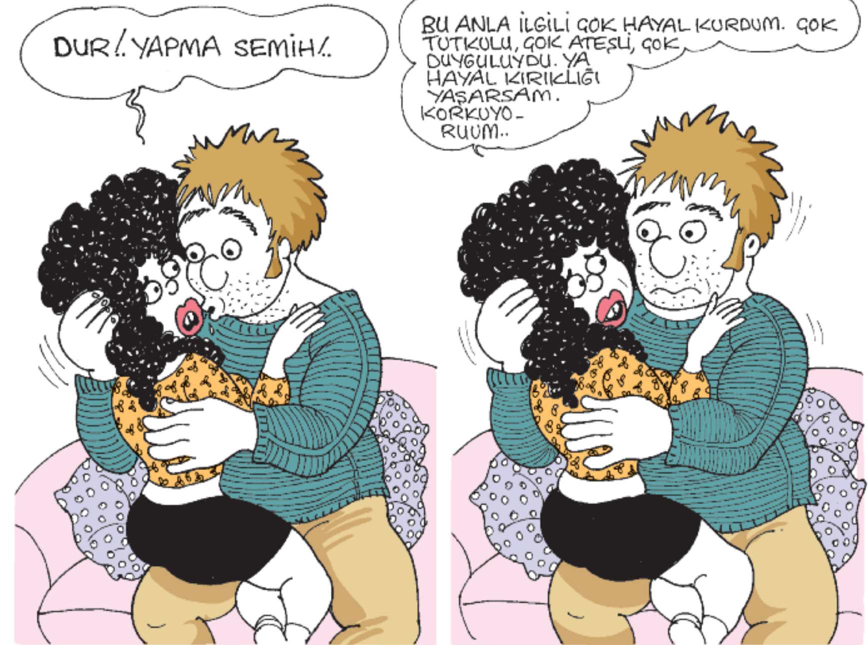

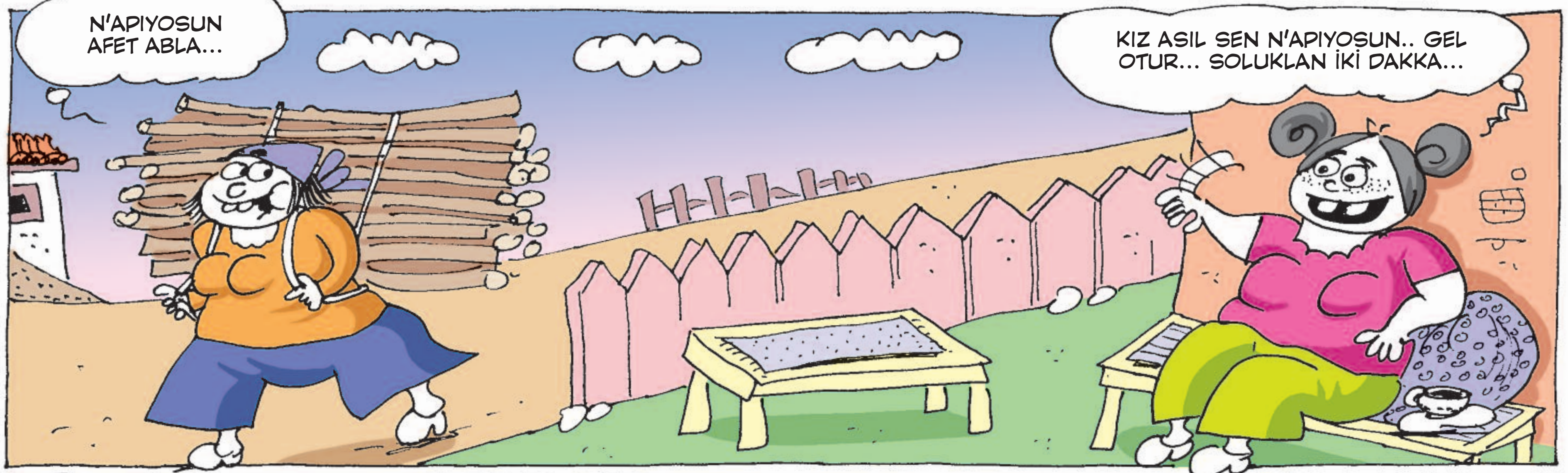

N'APIYOSUN AFET ABLA...
KIZ ASIL SEN N'APIYOSUN.. GEL OTUR... SOLUKLAN İKİ DAKKA...

KIZ BU YÜK NE BÖYLE...
YÜK DİİL HAZİNE BUNLAR HAZİNE... KURU ODUN TOPLADIM FIRINI TUTUŞTURMAK İÇİN... ÇOK İŞE YARIYO BUNLAR...
VALLA BRAVO SANA, TEK BAŞINA ÇEVİRİYON EVİ.. KOLAY DİİL İKİ ÇOCUKLA YALNIZ KADIN...

N'APIYONUZ AFET...
VALLA LAFLIYORUZ İŞTE SANİYE'YLE... HAYIRDIR... SANKİ DÜNYANIN YÜKÜ SENİN OMUZLARINDA GİBİ Bİ HALİN VAR!
AMAN... KAVGA ETTİK GENE ABLAMLA AŞAĞI BAYIRDAKİ TARLA YÜZÜNDEN... MİRASLI O TARLA ÜÇ KARDEŞLE...
KIZ ZATEN SENİN HERŞEYİN VAR.. BIRAK ABLAN İŞLESİN O TARLAYI...

NİYEYMİŞ... BANA DA HAK DÜŞÜYO O TARLADAN...
OO SİZİN MUHABBET UZAR.. BEN KALKIYORUM AFET ABLA...
BU NASIL BAŞA ÇIKIYO ONCA İŞLE, ONCA YÜKLE HİÇ ANLAMIYORUM...
GÖNÜLDEKİ BİR DERT SIRTLANDIĞIN ON YÜKTEN AĞIRDIR ZÜLFİYE.. YÜKÜ AĞIR AMA GÖNLÜ HAFİF ONUN.